

Was wordt lijst Wmo Verordening 2024

Wat	Artikel 1 (...) Algemeen gebruikelijke voorziening
Was	Algemeen gebruikelijke voorziening: voorziening die niet speciaal is bedoeld voor mensen met een beperking en die algemeen verkrijgbaar is en niet of niet veel duurder is dan vergelijkbare producten, diensten, activiteiten of andere maatregelen; [Toelichting] Algemeen gebruikelijke voorziening is in principe voor iedereen beschikbaar, of mensen nu wel of geen beperking hebben. Een voorbeeld is zijn de beugels bij een toilet.
Wordt	Algemeen gebruikelijke voorziening: een voorziening die • niet specifiek bedoeld is voor personen met een beperking; • ook voor de cliënt beschikbaar is als deze geen beperking zou hebben gehad (CRvB 20-11-2019, ECLI:NL:CRVB:2019:3535); • daadwerkelijk beschikbaar is; • een passende bijdrage levert aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat is tot zelfredzaamheid of participatie; • en financieel gedragen kan worden met een inkomen op minimumniveau. Voorbeelden van algemeen gebruikelijke voorzieningen kunnen zijn: rollator; tandem (met uitzondering van een ouder-kind tandem) met en zonder hulpmotor, (elektrische) fiets met lage instap, ligfiets, stalling (driewiel)fiets, bakfiets, fietskar, aanhangfiets, snorfiets, bromfiets, Spartamet/fiets met hulpmotor; standaard buggy tot 4 jaar; personenauto en, auto-accessoires zoals airconditioning, stuur/rembekrachtiging, elektrisch bedienbare ruiten, trekhaak; éénhendelmengkranen en thermostatische kranen; keramische of inductiekookplaat en ander keukenapparatuur; verhoogd toilet, tweede toilet/sanibroyeur; douchekop en glijstang; douchecabine; renovatie van badkamer en keuken; antislipvloer/coating; wandbeugels; zonwering (inclusief elektrische bediening); (losse) airco units; luchtbevochtigers/ontvochtigers; ophogen tuin/bestrating bij verzakking wanneer er sprake is van regulier onderhoud; glazenwasser, boodschappenbezorgdienst; regen/thermokleding/schootkleed. Een algemeen gebruikelijke voorziening is geen Wmo maatwerkvoorziening.
Waarom	De voorbeelden komen uit de Beleidsregels.

Wat	Artikel 1 (...) Algemene voorzieningen
Was	algemene voorzieningen: zijn zonder voorafgaand onderzoek bij de gebruikers toegankelijk en zijn gericht op maatschappelijke participatie, versterken van zelfredzaamheid of opvang. Een lijst met voorbeelden is opgenomen in de beleidsregels. Het abonnementstarief is hiervoor niet van toepassing; [Toelichting] Algemene voorziening: aanbod van diensten of activiteiten dat, zonder voorafgaand onderzoek naar de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van de gebruikers, toegankelijk is en dat is gericht op maatschappelijke ondersteuning.
Wordt	Algemene voorzieningen: diensten of activiteiten die algemeen toegankelijk zijn voor doelgroepen zonder dat daartoe een indicatie gesteld is. Met de activiteiten of ondersteuning die via deze algemene voorzieningen wordt geboden kan een individuele cliënt (een deel van) zijn participatieproblemen verminderen of zijn zelfredzaamheid verhogen. In deze gevallen is het niet noodzakelijk een maatwerkvoorziening in te zetten of kan volstaan worden met een maatwerkvoorziening als aanvulling op de algemene voorziening. Voorbeelden van algemene voorzieningen zijn: persoonsalarmering, boodschappenservice, maaltijdservice, klussendiensten, tuinonderhoud, algemeen maatschappelijk werk, schuldhulpverlening en budgettering, welzijnswerk (voor ouderen), was- en strijkservices, passantenverblijf voor dak- en thuislozen, vervoer door vrijwilligers.
Waarom	De tekst is aangescherpt. De toevoeging van het woord <i>doelgroepen</i> maakt het mogelijk te specificeren voor wie een algemene voorziening bedoeld is. Bijvoorbeeld voor inwoners met beginnende dementie. Of iemand tot een doelgroep behoort wordt daarbij vastgesteld in een zogenaamde 'lichte toets'. Verder zijn de voorbeelden van de Beleidsregels hierin verwerkt.
Wat	Artikel 1 (...) Gebruikelijke hulp
Was	Gebruikelijke hulp: hulp die naar algemeen aanvaarde opvattingen in redelijkheid mag worden verwacht van de echtgenoot, ouders, inwonende kinderen of andere huisgenoten.
Wordt	Gebruikelijke hulp: hulp die naar algemeen aanvaarde opvattingen in redelijkheid mag worden verwacht van de echtgenoot, ouders, inwonende kinderen of andere huisgenoten. Het is een uitgangspunt op grond waarvan er in eerste instantie wordt bekeken of de (extra) werkzaamheden binnen het gezamenlijke huishouden zelf zijn te organiseren. Als een van de gezinsleden uitvalt, is het immers heel gewoon dat de andere gezinsleden diens taken

	overnemen tot een grens van drie maanden. Buiten die grens moet ook de (over)belasting van de huisgenoten meegewogen worden.
Waarom	De aanvulling komt uit de Beleidsregels.
Wat	Artikel 1 (...) Ingezetene
Was	Ingezetene: cliënt die hoofdverblijf heeft in de gemeente Oostzaan.
Wordt	Ingezetene: cliënt die hoofdverblijf (feitelijke verblijfplaats) heeft in de gemeente Oostzaan en ook de meerderheid van het jaar in Oostzaan woont. De inschrijving in de Basisregistratie Personen vormt daarbij een belangrijke aanwijzing, maar is niet doorslaggevend (CRvB 22-09-2010, nr. 09/1743 Wmo). Als iemand niet op een vaste plek, zijn hoofdverblijf, woont, is het feitelijk verblijf bepalend.
Waarom	Deze toelichting is toegevoegd vanwege genoemde jurisprudentie. Een tweede reden hiervoor is de komende doordecentralisatie van beschermd wonen. Dit impliceert dat de gemeente ook een (financiële) verantwoordelijkheid zal dragen voor burgers die op dit moment niet in de gemeente wonen (zoals in een voorziening voor beschermd wonen), maar dat voorheen wel gedaan hebben. Hetzelfde zal in de toekomst gelden voor dak- en thuislozen. Tot slot zijn er mensen die formeel in Oostzaan wonen, maar feitelijk minstens de helft van het jaar op hun vakantieadres in het buitenland woont.
Wat	Artikel 1 (...) Mantelzorg
Was	Mantelzorg: Mantelzorg is zorg, die niet in het kader van een hulpverlenend beroep wordt geboden aan een hulpbehoevende, door personen uit diens directe omgeving waarbij de zorg/hulpverlening rechtstreeks voortvloeit uit de sociale relatie. Niet alle zorg, die mensen aan hun naaste bieden, is mantelzorg. Mantelzorg is alleen die zorg of hulp die de gebruikelijke zorg/hulp in zwaarte, duur en/of intensiteit overstijgt.
Wordt	Mantelzorg: zorg, die niet in het kader van een hulpverlenend beroep wordt geboden aan een hulpbehoevende - door personen uit diens directe omgeving waarbij de zorg/hulpverlening rechtstreeks voortvloeit uit de sociale relatie. Niet alle zorg, die mensen aan hun naaste bieden, is mantelzorg. Mantelzorg is alleen die zorg of hulp die de gebruikelijke zorg/hulp in zwaarte, duur en/of intensiteit overstijgt. Indien de mantelzorger thuis woont, is sprake van gebruikelijke hulp (zie boven) en mag van de mantelzorger verwacht worden dat deze een bijdrage aan het

	huishouden en de zorg levert. Indien de mantelzorger niet thuis woon, is de mantelzorg vrijwillig, en kan een bijdrage van de mantelzorger niet verplicht gesteld worden.
Waarom	Dit is vanwege jurisprudentie toegevoegd. Waar het om gaat is dat de gemeente niet kan verwachten of eisen dat niet thuis wonende familie bepaalde taken gaat vervullen. Dit kan wel van de inwoners van hetzelfde huis (gebruikelijke hulp) verwacht worden.
Wat	Artikel 1 (...) Voorliggende voorziening
Was	Voorliggende voorziening: algemene toegankelijke en/of gebruikelijke voorzieningen waarmee aan de hulpvraag wordt tegemoetgekomen. Deze voorzieningen gaan voor op maatwerkvoorzieningen. Als dit het geval is, wordt er op grond van de Wmo geen voorziening verstrekt.
Wordt	Voorliggende voorziening: algemene toegankelijke en/of gebruikelijke voorzieningen waarmee aan de hulpvraag wordt tegemoetgekomen. Deze voorzieningen gaan voor op maatwerkvoorzieningen. Als dit het geval is, wordt er op grond van de Wmo geen voorziening verstrekt. Voorbeelden zijn: de Zorgverzekeringswet (Zvw), het UWV (gebarentolk, een reiskostenvergoeding of een aangepaste auto), begeleiding bij re-integratie, arbeidsvoorzieningen op grond van de Ziektewet, WIA, Wajong en Participatiewet. Alhoewel de Wet langdurige zorg (Wlz) formeel niet als een voorliggende voorziening kan worden beschouwd kan ondersteuning via de Wmo geweigerd worden als een persoon aanspraak heeft op ondersteuning op grond van de Wlz of er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene hierop aanspraak kan maken en dit weigert te onderzoeken.
Waarom	De aanvulling stond eerder in Beleidsregels
Wat	Artikel 2. Reikwijdte verordening
Was	-
Wordt	Artikel 2. Reikwijdte verordening Deze verordening richt zich op personen: 1. die ingezetene zijn in gemeente Oostzaan; 2. die geen beroep kunnen doen op een andere wettelijke regeling

	a. zoals de Wet langdurige zorg (als iemand een Wlz indicatie heeft, gaat vergoeding vanuit de Wlz vóór op de Wmo; ook als er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene hierop aanspraak kan maken en dit weigert te onderzoeken kan een aanvraag geweigerd worden); b. zoals de Zorgverzekeringswet (als revalidatie of behandeling aangewezen is, dan gaat dit vóór op maatwerkvoorzieningen vanuit de Wmo); c. zoals het UWV (gebarentolk, een reiskostenvergoeding of een aangepaste auto); d. zoals de Ziektewet, WIA, Wajong en Participatiewet (als een cliënt arbeidspotentieel heeft, gaan de arbeidsvoorzieningen van deze wetten vóór op bijvoorbeeld dagbesteding); 3. die een voorziening aanvragen die niet in de Wlz beschreven wordt, a. in het geval een cliënt (primair) in een Wlz instelling verblijft, heeft deze geen recht op een Wmo voorziening; b. in het geval een cliënt een Wlz indicatie heeft en in afwachting is van opname, wordt beoordeeld of de kosten in verhouding staan tot de periode dat de cliënt nog zelfstandig woont; c. in het geval een cliënt een Wlz indicatie heeft en zelfstandig thuis blijft wonen, kan deze aanvraag in behandeling genomen worden; 4. die als mantelzorger ondersteuning aan een ingezetene bieden.
Waarom	Dit artikel is nieuw. Het is toegevoegd om de grenzen van de Wmo, met name in verhouding tot de Wet langdurige zorg en Zorgverzekeringswet. In de praktijk is gebleken dat de grensvlakken tussen deze drie wetten regelmatig overschreden wordt. De tekst laat onverlet dat iemand een Wlz indicatie kan hebben en ook thuis woont, mogelijk in afwachting van plaatsing in een verpleeghuis. Deze persoon heeft recht op wat in de Wlz beschreven wordt, maar een aantal zaken worden niet in de Wlz beschreven. In dat geval is sprake van overbruggingszorg en moet voor elke casus een individueel besluit genomen worden.
Wat	Artikel 3. Melding hulpvraag
Was	Artikel 3. Melding hulpvraag 1. Een hulpvraag kan door of namens een cliënt bij het college worden gemeld. 2. Het college bevestigt de ontvangst van een melding schriftelijk. 3. In spoedeisende gevallen als bedoeld in artikel 2.3.3 van de Wmo treft het college na de melding onverwijld een tijdelijke maatwerkvoorziening in afwachting van de uitkomst van het onderzoek. [Toelichting]

	Artikel 3. Melding hulpvraag Deze bepaling is opgenomen om een zorgvuldige procedure te waarborgen. In de Wmo is vastgelegd dat de gemeente bij verordening in ieder geval bepaalt op welke wijze een cliënt in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening. In de Wmo 2015 staat dat: 1. het college een melding van een cliënt onderzoekt; 2. de cliënt pas nadat een onderzoek is uitgevoerd een maatwerkvoorziening kan aanvragen; 3. tenzij het onderzoek niet is uitgevoerd binnen de termijn van zes weken. In het eerste lid is opgenomen dat de melding 'door of namens de cliënt' kan worden gedaan. Dit kan ruim worden opgevat. Naast de cliënt kan bijvoorbeeld diens vertegenwoordiger, mantelzorger, partner, familielid, buurman of andere betrokkene de melding doen. In het tweede lid is de wettelijk verplichte ontvangstbevestiging verankerd. In het derde lid is een uitzondering voor spoedeisende gevallen opgenomen. Het college is op grond van de Wmo verplicht in die gevallen een passende tijdelijke maatwerkvoorziening te verstrekken. Daarna wordt de uitkomst eventueel aangepast op basis van de uitkomsten van het onderzoek.
Wordt	Artikel 3. Melding hulpvraag 1. Een hulpvraag kan door of namens een cliënt bij de gemeente worden gemeld. 2. De melding kan schriftelijk, elektronisch, telefonisch of op het gemeentehuis worden gedaan. 3. De gemeente registreert de aanvraag en bevestigt de ontvangst van een melding schriftelijk. 4. In spoedeisende gevallen (wat door de Wmo consulenten zelf bepaald wordt) is het mogelijk om na de melding, zo spoedig als mogelijk is, een tijdelijke maatwerkvoorziening in te stellen, in afwachting van de uitkomst van het onderzoek. 5. Soms blijkt na een korte vraagverkenning dat informatie en advies voldoende is voor cliënt om het ondervonden probleem op te lossen. Een persoon met een hulpvraag die op grond van een andere wet of voorliggende voorziening voldoende geholpen kan worden, kan direct en gericht worden doorverwezen, bij voorkeur middels een warme overdracht.
Waarom	De registratie is toegevoegd vanwege de genoemde wettelijke verplichting. De oude toelichting is verwijderd omdat deze herhaalt wat er al staat, overbodige zaken bevat en niets toevoegt. In de oude tekst werd telkens gesproken van 'het college'. Dit komt omdat de tekst gekopieerd is van een voorbeeldverordening. Die sprak van 'het college' omdat in principe deze bevoegdheid bij het college ligt. Echter, in de praktijk wordt er geen besluit genomen worden door wethouder en/of burgemeester – in een collegevergadering of ander gremium. Deze bevoegdheid is gedelegeerd naar de Wmo-consulenten, die namens het college een besluit mogen nemen. Om die reden is 'het college' in de nieuwe tekst telkens veranderd door 'de gemeente'.

	Lid 5 komt uit de Beleidsregels.
Wat	Artikel 4. Cliëntondersteuning
Was	Artikel 4. Cliëntondersteuning 1. Het college zorgt ervoor dat cliënten een beroep kunnen doen op kosteloze cliëntondersteuning, waarbij het belang van de cliënt uitgangspunt is. 2. Het college wijst de cliënt en diens mantelzorger voor het onderzoek, bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de Wmo, op de mogelijkheid gebruik te maken van kosteloze cliëntondersteuning. [Toelichting] Artikel 4. Cliëntondersteuning Deze bepaling is opgenomen om een zorgvuldige procedure te waarborgen. Het eerste lid is een uitwerking van de wettelijke verplichting van het college om cliëntondersteuning te organiseren. De Wmo vraagt niet om hierover bij verordening een regeling op te stellen. Er is toch voor gekozen om de bepaling in de verordening op te nemen om dat we het belangrijk vinden in de verordening een compleet overzicht van rechten en plichten van cliënten te geven. Hierbij is benadrukt dat de cliëntondersteuning voor cliënten kosteloos is. De gemeente heeft de opdracht een algemene voorziening voor cliëntondersteuning te realiseren. Bij een cliëntondersteuner kunnen burgers informatie, advies en hulp over vraagstukken van maatschappelijke ondersteuning krijgen. Hieronder valt ook uitgebreide vraagverheldering of kortdurende ondersteuning bij het maken van keuzes op diverse levensterreinen. In Oostzaan worden deze diensten geleverd door MEE. In het tweede lid is bepaald dat het college de cliënt informeert over de mogelijkheid van gratis cliëntondersteuning. Dit is ook in de Wmo opgenomen.
Wordt	Artikel 4. Cliëntondersteuning 1. De gemeente wijst de cliënt en zijn mantelzorger voorafgaand aan het onderzoek op de mogelijkheid gebruik te maken van gratis cliëntondersteuning. 2. Kortdurende cliëntondersteuning kan ertoe leiden dat ondersteuning/zorg niet meer nodig is. In sommige gevallen kan het handig zijn om onafhankelijke cliëntondersteuning te adviseren.
Waarom	Cliëntondersteuning is een wettelijke verplichting, die reeds in de Wmo beschreven wordt. Dit hoeft niet herhaald te worden. In de nieuwe tekst is daarom overbodige tekst weggelaten. Lid 2 komt uit de Beleidsregels.

Wat	Artikel 5. Vooronderzoek; indienen persoonlijk plan
Was	Artikel 5. Vooronderzoek; indienen persoonlijk plan 1. Het college verzamelt alle voor het onderzoek, bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de Wmo, van belang zijnde en toegankelijke gegevens over de cliënt en zijn situatie en maakt zo spoedig mogelijk een afspraak voor een gesprek. 2. Voor het gesprek verschaft de cliënt het college alle overige gegevens en bescheiden die naar het oordeel van het college voor het onderzoek nodig zijn en waarover hij redelijkerwijs de beschikking kan krijgen conform de geldende regelgeving. De cliënt verstrekt op verzoek in ieder geval een identificatiedocument als bedoeld in artikel 1 van de Wmo op de identificatieplicht. 3. Als de cliënt genoegzaam bekend is bij de gemeente, kan het college in afstemming met de cliënt afzien van een vooronderzoek als bedoeld in het eerste en tweede lid. 4. Het college brengt de cliënt op de hoogte van de mogelijkheid om een persoonlijk plan als bedoeld in artikel 2.3.2, tweede lid, van de Wmo op te stellen en stelt hem gedurende zeven dagen na ontvangst van de melding in de gelegenheid het plan te overhandigen. [Toelichting] Artikel 5. Vooronderzoek; indienen persoonlijk plan Deze bepaling is opgenomen om een zorgvuldige procedure te waarborgen. Het eerste lid is bedoeld voor de ambtelijke voorbereiding van het gesprek. Tijdens het gesprek worden in samenspraak met de cliënt bekende gegevens in kaart gebracht. We willen voorkomen dat cliënten belast worden met vragen over gegevens die al bekend zijn. Dit vooronderzoek kan afhankelijk van de inhoud van de melding meer of minder uitgebreid zijn. In samenspraak met de belanghebbende spreken de Wmo-consulenten een datum, tijd en plaats af voor het gesprek. Tijdens het gesprek kunnen op basis van dit vooronderzoek concrete vragen worden gesteld of aan de cliënt worden verzocht om nog een aantal stukken te overleggen. De cliënt is verplicht zich te identificeren. Op grond van het derde lid kan worden afgezien van het vooronderzoek indien dat een onnodige herhaling van zetten zou betekenen. In het vierde lid is de verplichting voor het college opgenomen om informatie te verschaffen over de mogelijkheid voor de cliënt om een persoonlijk plan op te stellen en deze aan het college te overhandigen. Zie ook artikel 5, tweede lid. In het plan kan de cliënt al dan niet tezamen met zijn persoonlijke netwerk de omstandigheden die door hem worden gewenst beschrijven. De gemeente is daarmee bekend met de wijze waarop de cliënt zelf vorm wil geven aan zijn persoonlijk arrangement dat nodig is om zelfredzaam te kunnen zijn en te participeren.
Wordt	Artikel 5. Verzamelen gegevens cliënt

	1. Voorafgaand aan het onderzoek verschaft de cliënt de gemeente alle gegevens en documenten die naar het oordeel van de gemeente ten behoeve van het onderzoek nodig zijn en waarover hij redelijkerwijs de beschikking kan krijgen conform de geldende regelgeving. De cliënt verstrekt in ieder geval een identificatiedocument als bedoeld in artikel 1 van de Wmo op de identificatieplicht – anders kan de aanvraag niet in behandeling genomen worden. 2. Als de cliënt genoegzaam bekend is bij de gemeente, kan de gemeente in afstemming met de cliënt afzien van het eerste lid. Artikel 6. Persoonlijk plan 1. De gemeente brengt de cliënt op de hoogte van de mogelijkheid zelf een persoonlijk plan te schrijven en in te dienen. 2. In dat persoonlijk plan kan de cliënt de eigen omstandigheden beschrijven en aangeven welke maatschappelijke ondersteuning naar de eigen mening het meest is aangewezen. 3. De gemeente stelt de cliënt in de gelegenheid dit plan te overhandigen voorafgaand aan het onderzoek.
Waarom	Er vindt in artikel 5 geen onderzoek plaats. Er worden gegevens verzameld. Het woord vooronderzoek doet bovendien suggereren dat dit het onderzoek is waarover in de Wmo gesproken wordt. Of doet suggereren dat er na het vooronderzoek nog een echt onderzoek volgt, waarover in de Verordening Wmo 2022 echter niet meer gesproken wordt. De titel kan om die reden leiden tot verwarring. Het persoonlijk plan hoort verder niet bij artikel 5 thuis.
Wat	Artikel 7. Gesprek
Was	Artikel 7. Gesprek 1. Het college onderzoekt tijdens een gesprek met degene door of namens wie de melding is gedaan, dan wel diens vertegenwoordiger, waar mogelijk met de mantelzorger of mantelzorgers en desgewenst familie, zo spoedig mogelijk maar uiterlijk binnen zes weken na ontvangst van de melding, en voor zover nodig: a. de behoeften, persoonskenmerken en voorkeuren van de cliënt; b. het gewenste resultaat van het verzoek om ondersteuning; c. de mogelijkheden om op eigen kracht of met gebruikelijke hulp of algemeen gebruikelijke voorzieningen zijn zelfredzaamheid of zijn participatie te handhaven of te verbeteren, of te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang;

- d. de mogelijkheden om met mantelzorg of hulp van andere personen uit zijn sociaal netwerk te komen tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie, of te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang;
 - e. de behoefte aan maatregelen ter ondersteuning van de mantelzorger van de cliënt;
 - f. de mogelijkheden om met een algemeen gebruikelijke voorziening, of door het verrichten van maatschappelijk nuttige activiteiten te komen tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie, of te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang;
 - g. de mogelijkheden om samen met zorgverzekeraars en zorgaanbieders als bedoeld in de Zorgverzekeringswet en andere partijen op het gebied van publieke gezondheid, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen, te komen tot een zo goed mogelijk afgestemde dienstverlening gericht op de behoefte aan verbetering van de zelfredzaamheid, participatie of aan beschermd wonen of opvang;
 - h. de mogelijkheid om een maatwerkvoorziening te verstrekken;
 - i. welke bijdragen in de kosten de cliënt met toepassing van het bepaalde bij of krachtens artikel 2.1.4 van de Wmo verschuldigd zal zijn;
 - j. de mogelijkheden om te kiezen voor de verstrekking van een pgb, waarbij de cliënt in begrijpelijke bewoordingen wordt ingelicht over de gevolgen van die keuze.
2. Als de cliënt of diens vertegenwoordiger een persoonlijk plan als bedoeld in artikel 4, vierde lid, aan het college heeft overhandigd, betreft het college dat plan bij het onderzoek.
 3. Het college informeert de cliënt of diens vertegenwoordiger over de gang van zaken bij het gesprek, diens rechten en plichten en de vervolgprocedure.

[Toelichting]

Artikel 7. Gesprek

Deze bepaling is opgenomen om een zorgvuldige procedure te waarborgen. Voor een zorgvuldig onderzoek is het belangrijk dat er persoonlijk contact is met de cliënt of een vertegenwoordiger. Dat draagt bij een adequaat totaalbeeld van de cliënt en zijn situatie. Het eerste lid bepaalt daarom dat het onderzoek moet plaatsvinden in samenspraak met betrokkene. De vorm van het onderzoek is vrij. Dit wordt in nadere regels verder ingevuld waarbij ruimte bestaat voor maatwerk.

In artikel 5 wordt het onderzoek beschreven. De onderdelen van het eerste lid zijn overeenkomstig de opsomming in artikel 2.3.2 van de Wmo opgenomen. Het gesprek met de cliënt wordt gevoerd door deskundigen (namens het college). Dit zijn in de gemeente Oostzaan de Wmo-consulenten. Het gesprek vindt zo mogelijk bij de cliënt thuis plaats. Als er woningaanpassingen nodig zijn, is een huisbezoek essentieel om de thuissituatie goed te beoordelen en doeltreffende oplossingen te vinden.

	In onderdeel b is als onderwerp van gesprek 'het gewenste resultaat van het verzoek om ondersteuning' opgenomen. Of de maatschappelijke ondersteuning effectief is geweest, ligt in de beantwoording van de vraag of de cliënt zelf vindt dat de verleende maatschappelijke ondersteuning heeft bijgedragen aan een verbetering van zijn zelfredzaamheid of participatie. Onderdeel c geeft aan dat de burger wordt aangesproken op wat er redelijkerwijze van hemzelf verwacht mag worden (eigen kracht). Het is aan de cliënt of zijn vertegenwoordigers om de gemeente duidelijkheid te bieden over de mogelijkheden van het eigen netwerk. In de nadere regels wordt toegelicht wat er onder gebruikelijke hulp en algemeen gebruikelijke voorzieningen wordt verstaan. In onderdeel d wordt het onderzoek naar de mogelijkheden van de mantelzorg of andere personen uit het sociale netwerk van de cliënt aangegeven. Het werk van mantelzorgers draagt bij aan de kwaliteit van leven van de cliënt. Mantelzorg is langdurige zorg die niet in het kader van hulpverlening wordt aangeboden. Mantelzorg wordt aangeboden aan een hulpbehoevende, door personen uit diens omgeving. De zorgverlening vloeit niet rechtstreeks voort uit de sociale relatie en het overstijgt gebruikelijke zorg. In de Wmo 2015 blijft mantelzorg vrijwillig. Wel hebben we als gemeente vanuit de Wmo 2015 de opdracht gekregen om eerst na te gaan of het probleem van de cliënt met inzet van eigen netwerk kan worden opgelost. Het kan zijn dat met het eigen sociaal netwerk/mantelzorger wordt afgesproken om boven gebruikelijke zorg te leveren. Bij deze afweging wegen we de belangen en de draagkracht van de mantelzorger mee. In onderdeel e staat het onderzoek naar de behoefte aan maatregelen ter ondersteuning van de mantelzorger van de cliënt aangegeven. Door goede inzet van mantelzorgers wordt vaak zwaardere zorg voorkomen. In onderdeel f wordt de mogelijkheid aangegeven om met gebruikmaking van een algemene voorziening of door het verrichten van maatschappelijke nuttige activiteiten te komen tot verbetering van de zelfredzaamheid of de participatie. De Wmo-consulenten kijken eerst naar oplossingen in algemene voorzieningen om de onnodige inzet van maatwerkvoorzieningen te voorkomen. In de nadere regeling is opgenomen wat er onder algemene voorzieningen en maatschappelijk nuttige activiteiten wordt verstaan. Onderdeel g geeft het onderzoek aan met betrekking tot de mogelijkheden om door middel van voorliggende voorzieningen of door samen met zorgverzekeraars en zorgaanbieders en andere partijen in het maatschappelijk dienstenaanbod te voorzien in de behoefte aan maatschappelijke ondersteuning. In de nadere regels is uitgewerkt hoe het college voorliggende voorzieningen meeneemt in het onderzoek. <i>Samenwerking gemeenten, zorgverzekeraars, aanbieders en andere partijen:</i> Om een passende maatwerkvoorziening te bieden maken we als het nodig is gebruik van samenwerking gericht op: preventie, integrale zorg en ondersteuning. Dit speelt vooral een rol als er sprake is van samenloop van zorg (vanuit
--	--

	Zvw) en maatschappelijke ondersteuning (vanuit de gemeente). Andere partijen, zoals corporaties kunnen met de invulling van het woningaanbod voorliggende mogelijkheden in huisvesting bieden. Bijvoorbeeld het afgeven van indicatiestellingen voor aangepaste woningen, zodat burgers die een aangepaste huurwoning nodig hebben met voorrang voor een dergelijke woning in aanmerking komen. In het tweede lid is in het kader van volledigheid opgenomen dat het college een door of namens de cliënt ingediend persoonlijk plan betreft bij het onderzoek. Het gesprek is een hoofdregel van het toegangsproces, maar hoeft uiteraard niet plaats te vinden als dit niet nodig is (zie het vierde lid). Het kan bijvoorbeeld om een cliënt gaan die al bekend is bij de gemeente en een eenvoudige 'vervolgvraag' heeft.
Wordt	Artikel 7. Onderzoek 1. De gemeente onderzoekt onder andere middels een gesprek met de inwoner, diens wettelijke vertegenwoordiger en/of mantelzorger(s), bij voorkeur bij de inwoner thuis: a. de behoeften, beperkingen, persoonskenmerken en voorkeuren van de cliënt; b. het gewenste resultaat van het verzoek om ondersteuning; c. de mogelijkheden om op eigen kracht of met gebruikelijke hulp of algemeen gebruikelijke voorzieningen diens zelfredzaamheid of participatie te handhaven of verbeteren; d. de mogelijkheden om met mantelzorg of hulp van andere personen uit het eigen sociaal netwerk te komen tot verbetering van zelfredzaamheid of participatie; e. de behoefte aan ondersteuning vanuit de mantelzorger(s) en/of huisgenoten; f. de mogelijkheden om met een algemeen gebruikelijke voorziening, of door het verrichten van maatschappelijk nuttige activiteiten te komen tot verbetering van de eigen zelfredzaamheid of participatie; g. de mogelijkheden om samen met zorgverzekeraars, zorgaanbieders of andere partijen te komen tot handhaving dan wel verbetering van zelfredzaamheid of participatie; h. de mogelijkheid om een maatwerkvoorziening te verstrekken; i. welke bijdrage in de kosten de cliënt met toepassing van het bepaalde bij of krachtens artikel 2.1.4 van de Wmo verschuldigd zal zijn; j. de mogelijkheden om te kiezen voor de verstrekking van een pgb, waarbij de cliënt in begrijpelijke bewoordingen wordt ingelicht over de gevolgen van die keuze. 2. Allereerst dient onderzocht te worden of voldoende resultaat behaald worden op eigen kracht, met de ondersteuning vanuit het sociaal netwerk of met een beroep op een algemene voorziening (zie a t/m g hierboven). Is dat niet het geval dan kan er een noodzaak zijn voor het bieden van een maatwerkvoorziening (zie h hierboven). Als de cliënt of diens wettelijk vertegenwoordiger een persoonlijk plan als bedoeld in artikel 6 aan de gemeente heeft overhandigd, betreft de gemeente dat plan bij het onderzoek. 3. Als de cliënt of diens wettelijk vertegenwoordiger een persoonlijk plan als bedoeld in artikel 6, aan de gemeente heeft overhandigd, betreft de gemeente dat plan bij het onderzoek.

	4. De gemeente informeert de cliënt of diens wettelijk vertegenwoordiger over de gang van zaken bij het gesprek, diens rechten en plichten en de vervolgprocedure. 5. Als de hulpvraag genoegzaam bekend is of al eerder onderzocht, kan de gemeente in overleg met de cliënt afzien van dit onderzoek.
Waarom	De titel Gesprek is veranderd in Onderzoek omdat dit woord een belangrijk onderdeel is binnen de Wmo. Het Gesprek is een instrument om dat Onderzoek te realiseren. De tekst in artikel 7 zelf is grotendeels hetzelfde gebleven. Alleen lid 5 is toegevoegd. De reden is dat, als we onszelf en de cliënten onnodige bureaucratie kunnen besparen, we dit niet moeten nalaten. De toelichting bij dit artikel is sterk ingekort. De meeste was overbodig. Een Memorie van Toelichting is niet bedoeld om uit te leggen wat er staat – daar is het Begrippenkader van artikel 1 voor. Lid 2 komt uit de Beleidsregels.
Wat	Artikel 8. Verslag
Was	Artikel 8. Verslag 1. Het college zorgt voor schriftelijke verslaglegging van het onderzoek. 2. Na het gesprek verstrekt het college binnen maximaal tien werkdagen aan de cliënt of diens vertegenwoordiger een verslag van de uitkomsten van het onderzoek. 3. De cliënt tekent het verslag voor akkoord of voor gezien en zorgt ervoor dat een getekend exemplaar binnen tien werkdagen wordt geretourneerd aan de contactpersoon waarmee hij het gesprek heeft gevoerd. [Toelichting] Artikel 8. Verslag Deze bepaling is opgenomen in het belang van een zorgvuldige dossiervorming en een zorgvuldige procedure. Het eerste lid borgt dat altijd een verslag wordt opgemaakt. In de nadere regels wordt er verder in gegaan op het verslag van het onderzoek en een mogelijk ondersteuningsplan.
Wordt	Artikel 8. Verslag 1. Na het onderzoek verstrekt de gemeente aan de cliënt dan wel zijn wettelijk vertegenwoordiger een schriftelijke weergave (het verslag) van de uitkomsten van het onderzoek.

	2. De cliënt kan het verslag al dan niet voor akkoord ondertekenen en zorgt ervoor dat wordt geretourneerd aan de contactpersoon waarmee hij het gesprek heeft gevoerd. Van deze termijn kan in onderling overleg worden afgeweken. 3. Als de cliënt tekent voor akkoord, start de aanvraagprocedure voor het al dan niet verstrekken van een maatwerkvoorziening. 4. Als de cliënt tekent voor niet akkoord, kan hij daarbij tevens aangeven wat de reden is waarom hij niet akkoord is. 5. Als de cliënt niet binnen 10 werkdagen het door of namens hem ondertekend verslag heeft geretourneerd, kan de gemeente bepalen de termijn van afhandeling op te schorten of de zaak af te sluiten. 6. Als de hulpvraag genoegzaam bekend is, kan de gemeente onverminderd het bepaalde in artikel 2.3.2 van de wet, in overleg met de cliënt afzien van een gesprek. In dat geval kan ook afgezien worden van een verslag. 7. In het geval het gesprek niet leidt tot een aanvraag, is geen uitgebreide verslaglegging nodig en kan volstaan worden met een korte situatieschets en uitleg waarom het gesprek niet tot een aanvraag geleid heeft.
Waarom	De nieuwe versie van het artikel is iets scherper geformuleerd. De toelichting voegde niets toe en is weggelaten.
Wat	Artikel 9. Aanvraag
Was	Artikel 9. Aanvraag 1. Een aanvraag wordt ingediend via een door de cliënt ondertekend verslag als bedoeld in artikel 6, lid 5. 2. Een cliënt, of zijn gemachtigde of vertegenwoordiger, kan een aanvraag voor een maatwerkvoorziening ook schriftelijk indienen via een ondertekend aanvraagformulier. [Toelichting] Artikel 9. Aanvraag Dit artikel vloeit voort uit de wettelijke verplichting voor de gemeente om de verordening vast te leggen hoe een cliënt voor een maatwerkvoorziening in aanmerking komt. In het eerste lid is aangegeven dat naast de cliënt alleen door hem daartoe gemachtigd persoon of een vertegenwoordiger een aanvraag kan indienen. Dit is minder ruim dan de kring van personen rond de cliënt die een melding kan doen. Zie hiervoor artikel 2 en de toelichting daarbij. Aangezien het hier gaat om de formele aanvraag om een beschikking in de zin van de Awb, is hier de formele eis van machtiging of vertegenwoordiging gesteld. Een aanvraag die niet is ingediend met gebruikmaking van een aanvraagformulier hoeft niet in behandeling genomen te worden. Binnen twee weken na de ontvangst van de aanvraag wordt de beschikking afgegeven. Ter voorkoming

	van onnodige administratieve lasten is in het tweede lid de mogelijkheid opgenomen om een door de cliënt ondertekend verslag als aanvraag aan te merken.
Wordt	Artikel 9. Aanvraag 1. Een cliënt, of zijn gemachtigde of wettelijk vertegenwoordiger, dient een aanvraag voor een maatwerkvoorziening schriftelijk in bij de gemeente via een ondertekend meldingsformulier. 2. Een aanvraag kan ook ingediend worden via een door de cliënt ondertekend verslag als bedoeld in artikel 8. [Toelichting] -
Waarom	De toelichting voegt niets toe. Los daarvan is eerder uitgelegd dat het streven is de teksten bij elkaar te krijgen en niet op te splitsen in hoofdtekst en toelichting, wat de overzichtelijkheid niet helpt.
Wat	Artikel 10 (Criteria voor een maatwerkvoorziening), lid 1
Was	Artikel 10. Criteria voor een maatwerkvoorziening 1. Een cliënt komt in aanmerking voor een maatwerkvoorziening: a. ter compensatie van de beperkingen in de zelfredzaamheid of participatie die de cliënt ondervindt, voor zover de cliënt deze beperkingen naar het oordeel van het college niet op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg of met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk dan wel met gebruikmaking van algemeen gebruikelijke voorzieningen of algemene voorzieningen kan verminderen of wegnemen (de maatwerkvoorziening levert, rekening houdend met de uitkomsten van het in artikel 4 bedoelde onderzoek, een passende bijdrage aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat wordt gesteld tot zelfredzaamheid of participatie en zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kan blijven); b. ter compensatie van de problemen bij het zich handhaven in de samenleving door de cliënt met psychische- of psychosociale problemen en de cliënt die de thuissituatie heeft verlaten, al dan niet in verband met risico's voor zijn veiligheid als gevolg van huiselijk geweld, voor zover de cliënt deze problemen naar het oordeel van het college niet op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg of met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk dan wel met gebruikmaking van algemene voorzieningen kan verminderen of wegnemen (de maatwerkvoorziening levert, rekening houdend met de uitkomsten van het in artikel 4 bedoelde onderzoek, een passende bijdrage aan het voorzien in de behoefte van de cliënt aan beschermd wonen of opvang en aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat wordt gesteld zich zo snel mogelijk weer op eigen kracht te handhaven in de samenleving).

2. Ten aanzien van een maatwerkvoorziening met betrekking tot zelfredzaamheid en participatie geldt dat een cliënt alleen voor een maatwerkvoorziening in aanmerking komt als:
 - a. de noodzaak tot ondersteuning voor de cliënt redelijkerwijs niet vermijdbaar en voorzienbaar was;
 - b. de voorziening voorzienbaar was, maar van de cliënt redelijkerwijs niet verwacht kon worden maatregelen te hebben getroffen die de hulpvraag overbodig hadden gemaakt;
 - c. de noodzakelijke voorziening door cliënt met voorafgaande schriftelijke toestemming is ingekocht tussen het moment van melding en het besluit;
 - d. de noodzakelijke voorziening door hem is ingekocht vóór de melding bij de gemeente wegens een acute situatie waarbij de cliënt of diens vertegenwoordiger naar objectieve normen niet in staat was de hulpvraag te melden noch de schriftelijke toestemming de gemeente af te wachten - hierbij wordt de noodzaak achteraf vastgesteld.
3. Een cliënt komt enkel in aanmerking voor een financiële maatwerkvoorziening voor zover hiermee naar oordeel van de gemeente een passende bijdrage wordt geleverd aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat wordt gesteld tot zelfredzaamheid of participatie en zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kan blijven. Dit kan de volgende situaties betreffen:
 - a. Kosten voor verhuizing en inrichting;
 - a. Kosten voor sanering woning,
 - b. Een bedrag gebaseerd op de gangbare prijs.
 - c. Een voorziening waarvoor niet tijdig een passende voorziening in natura beschikbaar is.
 - d. Kosten voor sportvoorziening en -hulpmiddelen;
 - e. Kosten voor het bezoeken maken van een woning.
4. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is ter vervanging van een eerder door de gemeente verstrekte voorziening, wordt deze slechts verstrekt als de eerder verstrekte voorziening technisch is afgeschreven,
 - a. tenzij de eerder verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de cliënt zijn toe te rekenen;
 - b. tenzij de cliënt geheel of gedeeltelijk tegemoetkomt in de veroorzaakte kosten;
 - c. of als de eerder verstrekte voorziening niet langer een oplossing biedt voor de behoefte van de cliënt aan ondersteuning.

[Toelichting]

Artikel 10. Criteria voor een maatwerkvoorziening

In de Wmo is bepaald dat de raad bij verordening moet aangeven op basis van welke criteria het college kan vaststellen of een cliënt voor een maatwerkvoorziening in aanmerking komt. Vanzelfsprekend gaat het bij een maatwerkvoorziening om het bieden van maatwerk. Het is daarom niet mogelijk of wenselijk dat in de verordening limitatief wordt geregeld welke maatwerkvoorzieningen worden verstrekt. In de verordening en in de nadere regels zijn toepasbare criteria opgenomen om in aanmerking te komen voor een maatwerkvoorziening.

	In het tweede lid onder b is de maatwerkvoorziening voor beschermd wonen en maatschappelijke opvang opgenomen. Het karakter van de voorziening is anders. Dit heeft te maken met verschillende fases. Maatschappelijke opvang als gevolg van dakloosheid kan via de route van opvang en vervolghuisvesting naar volledig herstel leiden, dan wel naar (vormen van) beschermd wonen. Beschermd wonen kent daarnaast een eigen, directe toegang voor mensen die daarvoor in aanmerking komen zonder dat dakloosheid daaraan is voorafgegaan. Het doel is zelfstandig begeleid zelfstandig of beschermd in de samenleving te participeren. <i>Maatwerk "plus"</i> De maatschappelijke opvang en vrouwenopvang heeft een bijzondere plek binnen de algemene voorzieningen en wordt daarom apart toegelicht. De eerste fase van deze opvang heeft meestal het karakter van directe of crisisopvang. Na een paar dagen wordt duidelijk of het een traject zal komen naar herstel of weer zelfstandig functioneren. De eerste fase van de maatschappelijke opvang en vrouwenopvang is te typeren als een algemene voorziening maar wel een "plus" variant. Deze algemene voorziening is enerzijds laagdrempelig en regelarm (er wordt geen beschikking afgegeven en er kan snel worden gehandeld) en anderzijds maakt het doorstroom naar een maatwerkvoorziening mogelijk als er langer of specialistische ondersteuning nodig is. Behalve de eerste opvangfase is maatschappelijke opvang en vrouwenopvang dan ook een maatwerkvoorziening.
Wordt	Artikel 10. Criteria voor een maatwerkvoorziening 1. Een maatwerkvoorziening wordt geboden <u>in aanvulling op</u> eigen kracht, de inzet van het eigen netwerk of vrijwilligers en de inzet van algemene voorzieningen. Een cliënt komt in aanmerking voor een maatwerkvoorziening ter compensatie van de beperkingen in zijn zelfredzaamheid of participatie, als de cliënt de beperkingen niet kan verminderen of wegnemen door gebruik te maken van: a. eigen kracht en/of; b. gebruikelijke hulp en/of; c. mantelzorg en/of; d. hulp van andere personen uit het sociaal netwerk en/of; e. algemeen gebruikelijke voorzieningen en/of; f. algemene voorzieningen en/of; g. andere voorzieningen. 2. Een cliënt met psychische of psychosociale problemen en een cliënt die vanwege huiselijk geweld of om een andere reden de thuissituatie heeft verlaten, komt in aanmerking voor een maatwerkvoorziening (anders dan woonvoorziening) ter compensatie van de problemen bij het zich handhaven in de samenleving, als de cliënt de problemen niet kan verminderen of wegnemen door gebruik te maken van: a. eigen kracht en/of; b. gebruikelijke hulp en/of; c. mantelzorg en/of; d. hulp van andere personen uit het sociaal netwerk en/of; e. algemeen gebruikelijke voorzieningen en/of;

	f. algemene voorzieningen en/of; g. andere voorzieningen. 3. Een maatwerkvoorziening levert, rekening houdend met de uitkomsten van het in artikel 8 bedoelde onderzoek, een passende bijdrage aan het voorzien in de behoefte van de cliënt aan beschermd wonen of opvang en aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat wordt gesteld zich zo snel mogelijk weer op eigen kracht te handhaven in de samenleving. [Toelichting] -
Waarom	Het aanbod is jaarlijks aan verandering onderhevig. De vorige tekst was gebaseerd op verouderde informatie. Het is dus niet handig om in een verordening zo specifiek op de inhoud van het aanbod in te gaan. De eerste zin van lid 1 komt uit Beleidsregels.
Wat	Artikel 10 (Criteria voor een maatwerkvoorziening), lid 4
Was	Artikel 10 (Criteria voor een maatwerkvoorziening), lid 4 4. Ten aanzien van een maatwerkvoorziening met betrekking tot zelfredzaamheid en participatie geldt dat een cliënt alleen voor een (financiële) maatwerkvoorziening in aanmerking komt als: a. de noodzaak tot ondersteuning voor de cliënt redelijkerwijs niet vermijdbaar was; b. of als de voorziening voorzienbaar was, maar van de cliënt redelijkerwijs niet verwacht kon worden maatregelen te hebben getroffen die de hulpvraag overbodig had gemaakt. [Toelichting] -
Wordt	Artikel 10 (Criteria voor een maatwerkvoorziening), lid 4 a. de noodzaak tot ondersteuning voor de inwoner redelijkerwijs niet vermijdbaar en voorzienbaar was; b. de voorziening voorzienbaar was, maar van de inwoner redelijkerwijs niet verwacht kon worden maatregelen te hebben getroffen die de hulpvraag overbodig hadden gemaakt; c. de noodzakelijke voorziening door inwoner is ingekocht, nadat er schriftelijke toestemming hiervoor is verkregen. [Toelichting]

	-
Waarom	Lid 4 is uitgebreid met een tweetal criteria. Jurisprudentie (CRvB 2017:433) geeft aan dat lid d een uitzondering is. Hierbij kon de cliënt vanwege een acute situatie niet wachten. De aanscherping van dit artikel zit in het acute karakter. Blijft natuurlijk wel staan dat achteraf wel vastgesteld moet worden of sprake is van noodzaak. Lid d staat op gespannen voet met het principe dat geen voorziening aangeschaft mag worden zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de gemeente. Jurisprudentie geeft aan dat gemeenten een aanvraag voor een voorziening mogen weigeren (CRvB 2017:433) maar dat zij daarin in haar verordening wel duidelijk moet zijn (CRvB 2020:1099).
Wat	Artikel 10 (Criteria voor een maatwerkvoorziening), lid 5
Was	Artikel 10 (Criteria voor een maatwerkvoorziening), lid 5 4. Een cliënt komt enkel in aanmerking voor een financiële maatwerkvoorziening voor zover: - hiermee naar oordeel van het college een passende bijdrage wordt geleverd aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat wordt gesteld tot zelfredzaamheid of participatie en zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kan blijven; - het een van de volgende voorzieningen betreft. - Kosten voor verhuizing en inrichting, omdat cliënten hiermee financieel ondersteund worden om vanuit een woning die niet voor hen geschikt is, te verhuizen naar een woning waarin men wel kan functioneren. € 2.500 voor alleenstaanden, echtparen en gezinnen met meerderjarige kinderen € 3.775 voor alleenstaanden of gezinnen met kinderen € 3.775 voor personen die op verzoek van de gemeente een aangepaste woning vrijmaken - Kosten voor sanering woning, omdat inwoners hiermee financieel ondersteund worden om onderdelen in hun woning, waarvan men aantoonbaar gezondheidsklachten ondervindt, te vervangen. - Een bedrag gebaseerd op de gangbare prijs. Daarbij gelden de volgende afschrijvingstermijnen: - nieuwer dan 2 jaar: 100% vergoeding; 2-4 jaar oud: 75% vergoeding; 4-6 jaar oud: 50% vergoeding; 6-8 jaar oud: 25% vergoeding; - ouder dan 8 jaar: geen vergoeding. - Een voorziening waarvoor niet tijdig een passende voorziening in natura beschikbaar is. - Kosten voor sportvoorziening en -hulpmiddelen:

	Sportrolstoel: € 2.877 voor aanschaf en onderhoud gedurende een periode van 3 jaar Elektrische sportrolstoel: € 5.753 voor aanschaf en onderhoud gedurende een periode van 6 jaar Overige sportvoorzieningen en -hulpmiddelen: de daadwerkelijke kosten met een maximum van € 2.877 voor aanschaf en eventueel onderhoud gedurende een periode van 3 jaar. vi. Kosten voor het bezoekbaar maken van een woning: de daadwerkelijke kosten, met een maximum van € 5.000 (eenmalig). [Toelichting] Artikel 10 (Criteria voor een maatwerkvoorziening), lid 5 In het vijfde lid zijn de financiële tegemoetkomingen opgenomen. De Centrale Raad van Beroep (hierna CRvB) heeft geconstateerd (12 februari 2018, ECLI:NL: CRVB:2019:395 en 396) dat het mogelijk is een financiële maatwerkvoorziening te verstrekken. Het betreft geen PGB, waarvoor een specifiek regime geldt en waarop de cliënt aanspraak maakt als zijn voorkeur hiernaar uitgaat en de aanvraag aan de vereisten van artikel 2.3.6. van de Wmo voldoet. Er is voor gekozen om de inzet van financiële maatwerkvoorzieningen te beperken tot die gevallen waar ze een duidelijke meerwaarde hebben of waar geen alternatief in natura voorhanden is. Het betreft een verstrekkingwijze, naast in natura en als PGB. Wel geldt net als bij andere maatwerkvoorzieningen dat de financiële maatwerkvoorziening 'een passende bijdrage moet leveren aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat wordt gesteld tot zelfredzaamheid of participatie en zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kan blijven'. Het gaat in dit geval om een forfaitaire, niet noodzakelijk kostendekkende tegemoetkoming. Deze mag echter niet zo ver afstaan van de werkelijke kosten van de compenserende maatregel dat deze geen passende bijdrage meer levert aan het verminderen of wegnemen van de beperkingen. Dan kan deze namelijk niet gelden als maatwerkvoorziening.
Wordt	Artikel 10 (Criteria voor een maatwerkvoorziening), lid 5 5. Een cliënt komt enkel in aanmerking voor een financiële maatwerkvoorziening voor zover hiermee naar oordeel van de gemeente een passende bijdrage wordt geleverd aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat wordt gesteld tot zelfredzaamheid of participatie en zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kan blijven. Dit kan de volgende situaties betreffen: a. kosten voor verhuizing en inrichting als dit gekoppeld is aan een beschikking passende woning; b. kosten voor sanering woning; c. een bedrag gebaseerd op de gangbare prijs; d. een voorziening waarvoor niet tijdig een passende voorziening in natura beschikbaar is; e. kosten voor een aangepaste sportvoorziening en -hulpmiddelen; f. kosten voor het bezoekbaar maken van een woning.

	[Toelichting] -
Waarom	Een juridische grondslag van een besluit wordt niet gevonden in een bedrag dat in de Verordening staat, maar in onderbouwing van dat bedrag. Uit jurisprudentie volgt dat een financiële tegemoetkoming niet kostendekkend hoeft te zijn, maar moet wel in de buurt komen van de daadwerkelijke kosten. Echter, in de oude verordening hanteerden we bedragen die in de verordening genoemd staan. Mocht daar ooit iemand tegen in bezwaar gaan, dan zullen we dat besluit en ook de Verordening moeten herzien.
Wat	Artikel 10 (Criteria voor een maatwerkvoorziening), lid 7
Was	Artikel 10 (Criteria voor een maatwerkvoorziening), lid 7 7. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is, verstrekt het college de goedkoopst adequate tijdig beschikbare voorziening. [Toelichting] De maatwerkvoorziening is nadrukkelijk een hekkensluis. 'Alleen wanneer iemand echt niet zelf of met behulp van zijn omgeving in staat is tot zelfredzaamheid of participatie en ook een algemene voorziening geen uitkomst biedt, is er een rol voor het college. Dat is niet het geval wanneer het gaat om diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen of andere maatregelen die naar hun aard gebruikelijk zijn (fiets, schoonmaakmiddelen, wandelstok, eenvoudige rollator). Wanneer iemand beschikt over algemeen gebruikelijke zaken, maar deze in verband met zijn beperking of problemen niet meer afdoende zijn, kan aanleiding bestaan om een voorziening te treffen. Dat is ook niet het geval als de aanvrager zijn behoefte aan maatschappelijke ondersteuning redelijkerwijs van tevoren had kunnen voorzien en met zijn beslissingen had kunnen voorkomen. Bijvoorbeeld: indien iemand is aangewezen op een rolstoel en een huis koopt waarin veel dure aanpassingen moeten worden aangebracht, had het in de rede gelegen dat de aanvrager in een al aangepast zou zijn gaan wonen.' (Zie ook uitspraak CRvB van 22 augustus 2018 ECLI:NL:CRvB:2018:2603) Deze passage in het bijzonder – maar gelezen in samenhang met de parlementaire geschiedenis – biedt een onderbouwing om het begrip 'voorzienbaarheid' in individuele gevallen een rol te laten spelen bij de afwijzing van een maatwerkvoorziening. Gelet op de noodzaak tot een individuele beoordeling is de weigeringsgrond als 'kan-bepaling' vormgegeven; het college is daarmee altijd gegeven een inhoudelijke afweging te maken bij iedere individuele aanvraag.
Wordt	Artikel 10 (Criteria voor een maatwerkvoorziening), lid 7, 8 en 9

	7. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is, verstrekt de gemeente de goedkoopst adequate beschikbare voorziening. Indien cliënt een duurdere compenserende voorziening wil, komen de meerkosten voor rekening van cliënt. In de afweging of een maatwerkvoorziening 'goedkoopst' is, wordt het gebruik voor langere termijn meegenomen. Zo kan een in aanschaf duurdere voorziening bijvoorbeeld langer meegaan en dus uiteindelijk goedkoper zijn. 8. Het is mogelijk om op de goedkoopst adequate voorziening een uitzondering te maken door mee te wegen dat een oplossing ook bij kan dragen aan de versterking van zelfredzaamheid en gezondheid op langere termijn. Factoren die meegewogen kunnen worden zijn leeftijd, de behoefte van de cliënt, de bijdrage aan preventie van latere verslechtering van de gezondheidssituatie en het advies van een medisch geschoolde specialist. NB: indien de cliënt een duurdere voorziening wil omdat dit meer bijdraagt aan de eigen gezondheid, verschaft deze bepaling geen afdwingbaar recht. Iedere individuele aanvraag vraagt om een individuele beoordeling. 9. Een maatwerkvoorziening Wmo wordt verstrekt als het gebrek in zelfredzaamheid of participatie naar medisch objectieve maatstaven onomkeerbaar is en/of (gedeeltelijk) herstel of revalidatie niet mogelijk is. In dat geval is de zorgverzekeringswet of een reïntegratietraject aangewezen. De verschillende vormen van zorg en ondersteuning vanuit de Zvw, Participatie en de Wmo kunnen elkaar aanvullen, waardoor een positieve wisselwerking kan ontstaan, maar dan moet hier wel een traject of plan van aanpak ontwikkeld te worden.
Waarom	Mbt lid 7: de aanvulling komt uit de Beleidsregels. Mbt lid 8. Er zijn situaties waarbij er een relatief goedkope voorziening beschikbaar is, maar dat de voorziening waarvoor gekozen wordt actief bijdraagt aan de gezondheid van de cliënt. Een voorbeeld hiervan is de elektrische driewiel fiets, die duurder is dan een scootmobiel, maar die wel bijdraagt aan de gezondheid, mobiliteit en ook zelfredzaamheid van de cliënt. Een ander voorbeeld zijn de zijwielen aan een fiets, waardoor het fietsen stabiel is en vallen minder waarschijnlijk is. Deze oplossing is goedkoper, in tegenstelling tot het vorige voorbeeld. Door deze uitzondering van lid 8 toe te voegen is het mogelijk om deze factor mee te nemen. De cliënt zou door actief bewegen veel langer zelfredzaam en zelfstandig blijven, wat op langere termijn meer voordeel oplevert. Mbt lid 9. Deze passage is met name toegevoegd om de grensvlakken tussen Zvw en Wmo te benoemen. Die tussen Wmo en Wlz zijn doorgaans beter in beeld, maar die tussen Zvw en Wmo onvoldoende. Er zijn meerdere voorbeelden bekend waar in feite therapie, behandeling of revalidatie aangewezen is, waar in de praktijk de Wmo alleen aangesproken is. Dit lid 9 is een toevoeging op artikel 2.
Wat	Artikel 11. Weigeringsgronden
Was	-

Wordt	Artikel 11. Weigeringsgronden 1. Algemene weigeringsgronden. Geen maatwerkvoorziening wordt verstrekt: a. als voor de problematiek die aanleiding geeft voor de noodzaak tot ondersteuning, een voorziening op grond van een andere wettelijke bepaling bestaat; b. als de cliënt de gevraagde voorziening voor de melding heeft gerealiseerd of een voorstel tot realisatie heeft geaccepteerd, tenzij er sprake is van een acute noodsituatie waardoor het voor de cliënt dringend noodzakelijk was de voorziening te treffen; c. als de cliënt de gevraagde voorziening na de melding en vóór datum van besluit heeft gerealiseerd of een voorstel tot realisatie heeft geaccepteerd, tenzij de gemeente daarvoor schriftelijk toestemming heeft gegeven of de noodzaak en passendheid van de voorziening en de gemaakte kosten achteraf nog kan beoordelen; d. als de gevraagde voorziening al eerder aan de cliënt is verstrekt op grond van enige wettelijke bepaling en de normale afschrijvingstermijn van die voorziening nog niet verstreken is, tenzij de voorziening verloren is gegaan door omstandigheden die niet aan de cliënt zijn toe te rekenen of de cliënt de restwaarde van de voorziening die verloren is gegaan geheel of gedeeltelijk vergoedt; e. als deze niet hoofdzakelijk op het individu is gericht; f. als de voorziening niet noodzakelijk was geweest wanneer de cliënt rekening had gehouden met bestaande en bekende beperkingen en de te verwachten ontwikkelingen daarvan; g. als de cliënt geen ingezetene is van de gemeente Oostzaan, met uitzondering van beschermd wonen, opvang en het bezoekbaar maken van één woning voor cliënten met een Wlz-indicatie die in een instelling wonen; h. als een cliënt tekortschietend besef van verantwoordelijkheid heeft getoond; i. als de aanvrager de noodzakelijke gegevens niet verstrekt, zich niet legitimeert of niet meewerkt aan aanvullend onderzoek. 2. Woonvoorzieningen. Geen woonvoorziening wordt verstrekt: a. als de beperkingen voortkomen uit de aard van de in de woning gebruikte materialen, de slechte staat van het onderhoud of de omstandigheid dat de woning niet voldoet aan de geldende wettelijke eisen; b. als de cliënt zijn hoofdverblijf niet heeft of niet zal hebben in de woning waaraan de voorziening wordt getroffen; c. ten behoeve van woonruimten die niet geschikt zijn voor permanente bewoning. Er kan dan wel een voorziening voor verhuizing en inrichting worden verstrekt; d. als het om voorzieningen in gemeenschappelijke ruimten gaat, anders dan automatische deuropeners, hellingbanen, het verbreden van gemeenschappelijke toegangsdeuren, het aanbrengen van drempelhulpen of vlonders of het aanbrengen van een opstelplaats bij de toegangsdeur van de gemeenschappelijke ruimte. Er kan dan wel een voorziening voor verhuizing en inrichting worden verstrekt;
---------------------	---

- e. als de inwoner verhuisd is van een woning die volledig aangepast is aan de beperkingen van de inwoner naar de huidige woning die dat niet is, terwijl er geen noodzaak of belangrijke reden voor de verhuizing is;
- f. als de cliënt niet is verhuisd naar de voor zijn beperkingen meest geschikte beschikbare woning, tenzij daarvoor vooraf schriftelijk toestemming is gegeven door het college;
- g. als de voorziening in het geval van nieuwbouw of renovatie zonder noemenswaardige meerkosten meegenomen kan worden;
- h. als naar feitelijk gebruik en/of marktcommunicatie van verhuurder sprake is van voornamelijk op personen met beperkingen en/of ouderen gerichte woongebouwen en de benodigde voorziening gebruikelijk is bij dat type woongebouwen (doelgroepwoningen, bijvoorbeeld 'aanleunwoningen' bij een verpleeghuis);
- i. als de woning niet binnen de gemeentegrenzen gesitueerd is;
- j. voor zover de kosten van de aanpassingen meer (gaan) bedragen dan € 10.000 en/of indien belanghebbende kan verhuizen naar een geschikte woning of een gemakkelijker geschikt te maken woning waarbij de verhuizing kan leiden tot het te bereiken resultaat. Van dit 'verhuisprimaat' kan worden afgeweken:
 - i. als er niet binnen een tijdsbestek van 6 maanden een woning beschikbaar komt binnen een straal van 5 km waar naartoe de belanghebbende kan verhuizen, tenzij uit onderzoek blijkt dat het medisch verantwoord is om deze termijn te verruimen;
 - ii. als er een contra-indicatie tot verhuizen aanwezig is op grond van objectieve medische, psychische en/of sociale redenen;
 - iii. als de woning waar naartoe kan worden verhuisd niet geschikter is dan de huidige woning;
 - iv. als een verhuizing zal leiden tot een verlies van netwerk en/of dienstverlening die voor de belanghebbende essentieel is en hem in staat stelt tot zelfredzaamheid en participatie.

3. Vervoersvoorzieningen.

- a. Een cliënt komt niet in aanmerking voor een vervoersvoorziening als deze in staat is gebruik te maken van het reguliere collectief vervoer of een voorliggende voorziening zoals door vrijwilligers uitgevoerd wordt. De vraag of het reguliere collectief vervoer en de voorliggende voorziening als voorziening voldoet aan de compensatieplicht, kan slechts beantwoord worden op grond van een onderzoek naar de beperkingen, maar ook de persoonskenmerken en vervoersbehoeften van de inwoner.
- b. Een cliënt komt niet in aanmerking voor een vervoersvoorziening als de gestelde vervoersbehoefte ten behoeve van maatschappelijke participatie niet gerelateerd is aan verplaatsingen in de directe woon- en leefomgeving.
- c. Een cliënt komt niet in aanmerking voor de vergoeding van de kilometers van een maatwerk vervoersvoorziening boven de 1.500 kilometer op jaarbasis.
- d. Een cliënt die gebruik maakt van Wlz komt niet in aanmerking voor een maatwerk vervoersvoorziening. Een zelfstandig wonende cliënt met Wlz indicatie kan voor sociaal vervoer wel gebruik maken van de voorliggende vervoersvoorzieningen.

	e. Een cliënt komt niet in aanmerking voor een vervoersvoorziening als er geen sprake is van een individuele vervoersbehoefte. f. De Wmo vervoerspas kan niet gebruikt worden voor daguitjes van instellingen of vervoer naar groepsbegeleiding, dagbesteding of kortdurend verblijf. [Toelichting] -
Waarom	Er stond in de vorige Wmo verordening geen artikel over weigeringsgronden. Door dit toe te voegen ontstaat er meer juridische grondslag voor het weigeren van aangevraagde voorzieningen. <i>Lid 1 onder a</i> Uit de wet blijkt niet dat andere wetten voorliggend zijn of dat de aanspraak op een andere wettelijke regeling kan leiden tot een afwijzing van de aanvraag op grond van de Wmo. Wel is in de wet geregeld dat de maatwerkvoorziening, voor zover daartoe aanleiding bestaat, wordt afgestemd op andere wetten (artikel 2.3.5 lid 5 van de Wmo). Ook verstrekt de gemeente alleen een maatwerkvoorziening als de cliënt niet op eigen kracht in staat is tot zelfredzaamheid en participatie of kan voorzien in de behoefte aan beschermd wonen of opvang (artikel 2.3.5. lid 3 en 4 van de Wmo). Het te gelde maken van aanspraken op grond van andere wettelijke regelingen wordt bij het toepassen van deze verordening gezien als een vorm van eigen kracht. Vandaar dat in deze bepaling expliciet is geregeld dat de gemeente geen maatwerkvoorziening toekent voor zover een andere wettelijke regeling in de ondersteuningsbehoefte kan voorzien. De Wmo 2007 kende in tegenstelling tot de Wmo 2015 wél een bepaling waarin was vastgelegd dat geen beroep op de Wmo open stond voor zover een voorziening op grond van een andere wet mogelijk is. Uit jurisprudentie die daarover is ontstaan volgt dat de gemeente alleen rekening kan houden met een voorziening op grond van een andere wet (een voorliggende voorziening) als de cliënt daar echt aanspraak op heeft. Er is geen sprake van een voorliggende voorziening als de voorziening op grond van een andere wettelijke bepaling is afgewezen (CRvB 03-08-2011, nr. 11/517 WMO) of als vaststaat dat cliënt daarvoor niet in aanmerking komt (CRvB 19-04-2010, nr. 09/1082 WMO). <i>Lid 1 onder b en c</i> Hier wordt bedoeld op de situatie dat de cliënt een voorziening realiseert of aankoopt en daarna pas een beroep op de gemeente doet. Als de voorziening is gerealiseerd voor de melding, dan bestaan er feitelijk geen beperkingen meer die de gemeente moet compenseren. Er wordt alleen een uitzondering gemaakt als er sprake was van een acute noodsituatie, waardoor cliënt niet in staat was om eerst contact te zoeken met de gemeente. Is de voorziening na de melding, maar voor de aanvraag of het besluit daarop gerealiseerd, dan kan de gemeente de voorziening weigeren als de noodzaak, adequaatheid en passendheid van die voorziening en de gemaakte kosten achteraf niet meer

beoordeeld kan worden. Dat is alleen anders als tevoren contact is gezocht met de gemeente en de gemeente expliciet toestemming heeft gegeven voor de aankoop/realisering van de gevraagde voorziening.

Lid 1 onder d

De gemeente kan de aanvraag afwijzen als het gaat om een voorziening die al eerder is verstrekt en de cliënt verweten kan worden dat het middel verloren is gegaan, bijvoorbeeld door roekeloosheid of verwijtbare onoplettendheid. Dus niet als de cliënt geen schuld treft. Hier speelt de eigen verantwoordelijkheid van de cliënt een rol. Als bijvoorbeeld in een woning een verstelbare keuken of een andere dure voorziening is aangebracht, heeft dit gevolgen voor de te verzekeren waarde van de opstal. Dit risico moet in de opstalverzekering gedekt worden. Als vervolgens brand uitbreekt en blijkt dat de woning onvoldoende verzekerd is, kan op dat moment geen beroep op deze verordening worden gedaan.

Lid 1 onder e

De maatwerkvoorziening is gericht op een individuele cliënt. Voor het treffen van voorzieningen die gericht zijn op meerdere ingezetenen, zijn de algemene maatregelen en algemene voorzieningen geschikte instrumenten.

Lid 1 onder f

Van een cliënt mag verwacht worden dat hij bij verhuizingen of de aanschaf van voorzieningen rekening houdt met zijn beperkingen. Doet hij dat niet, dan kan de gemeente een voorziening om die reden afwijzen. Bijvoorbeeld als een cliënt gaat verhuizen en het gelet op zijn medische situatie op dat moment voorzienbaar is dat hij beperkingen gaat ondervinden bij het normale gebruik van de woning. Deze bepaling biedt dan een grond om geen woonvoorziening toe te kennen. De Wmo 2015 geeft ten aanzien van de voorzienbaarheid niet meer ruimte dan onder de Wmo 2007. Er mag nog steeds niet van een cliënt gevraagd worden dat hij reserveert of andere maatregelen treft om te voorkomen dat toekomstige onzekere gebeurtenissen in zijn gezondheidstoestand als gevolg van het ouder worden, leiden tot een beroep op de Wmo (CRvB 22-08-2018, ECLI:NL:CRVB:2018:2603).

Lid 2 onder a

Deze afwijzingsgrond is bedoeld voor situaties waarin gebruikte materialen voor problemen zorgen of als de ondervonden problemen te wijten zijn aan achterstallig onderhoud of aan de omstandigheid dat de woning niet voldoet aan de geldende wettelijke eisen. Hierop kan een uitzondering worden gemaakt als de cliënt goede pogingen heeft ondernomen om de gebreken door de verhuurder weg te laten nemen. Een uitzondering is ook mogelijk als er gelet op de gezondheidstoestand van de cliënt geen zicht is op opheffing van de gebreken binnen een redelijkerwijs aanvaardbaar tijdsbestek.

Lid 2 onder b

De gemeente treft alleen een voorziening in of aan een woning waar de persoon met beperkingen zijn vaste woon- en verblijfplaats heeft. Dit betekent dat als de cliënt over meerdere woningen beschikt, er maar één woning wordt aangepast. Dit kan alleen anders zijn als sprake is van co-ouderschap. In dat geval kan een cliënt twee hoofdverblijven hebben, namelijk in de woning van zowel moeder als vader.

Lid 2 onder c

Op basis van deze bepaling hoeft de gemeente geen woningen aan te passen aan de beperkingen van een tijdelijk

verblijvende bewoner. Hierbij kan gedacht worden aan het verblijf in hotels/pensions, tweede woningen, vakantie- en recreatiewoningen. Wel moet de gemeente in deze situaties voldoen aan haar compensatieplicht. Dit kan door het bieden van een alternatieve oplossing, zoals een verhuiskostenvergoeding. Het categorisch uitsluiten van aanpassingen in woonruimten die niet geschikt zijn voor permanente bewoning, is toegestaan volgens rechtbankuitspraken (ECLI:NL:RBARN:2008:BH0126 en ECLI:NL:RBROE:2010:BM6304).

Lid 2 onder d

De gemeente verstrekt geen voorzieningen in gemeenschappelijke ruimten, anders dan de in deze bepaling genoemde voorzieningen. Dit is een verbijzondering van de bepaling in lid 3 onderdeel d dat de voorziening niet overwegend op het individu gericht is. Omdat de gemeente wel verplicht is om de beperkingen van de cliënt te compenseren, kan er in de situaties waarin een voorziening in de gemeenschappelijke ruimte wordt geweigerd, wel een verhuiskostenvergoeding worden verstrekt.

Lid 2 onder e

Als er in de verlaten woning geen problemen bij de zelfredzaamheid werden ervaren, is de verhuizing naar de nieuwe woning kennelijk de oorzaak van de problemen en is men dus verhuisd naar een ongeschikte woning. Niet de ondervonden beperking, maar de verhuizing naar een niet geschikte woning is dan de voornaamste oorzaak van de ondervonden problemen. Deze bepaling heeft voornamelijk betrekking op situaties waarin men gaat verhuizen zonder specifieke reden. Er wordt een uitzondering gemaakt als een belangrijke reden voor de verhuizing aanwezig is. Daarbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan een verhuizing vanwege samenwoning, huwelijk of het aanvaarden van werk elders. De beoordeling of sprake is van een belangrijke reden is afhankelijk van een weging van alle feiten en omstandigheden die van belang zijn. Er is alleen sprake van een belangrijke reden die aanleiding vormt voor toewijzing van de voorziening als de cliënt geen in redelijkheid van hem te vragen mogelijkheden heeft om zelf voor een passende oplossing te zorgen (CRvB 21-05-2012, nr. 11/5321 WMO). Dit heeft de CRvB geoordeeld onder de Wmo 2007 (ECLI:NL:CRVB:2012:BW6810). Bij de beoordeling of er sprake is van een belangrijke reden, is dus van belang of de cliënt mogelijkheden had om zelf voor een oplossing te zorgen.

Lid 2 onder f

Als een cliënt verhuist, moet hij zoeken naar een zo geschikt mogelijke woning. Het is niet de bedoeling dat men een ongeschikte woning kiest en vervolgens de rekening voor aanpassingen bij de gemeente indient. Met "verhuizen" wordt hier overigens niet alleen bedoeld op de feitelijke verhuizing, maar ook op alle onomkeerbare handelingen die hier normaal gesproken aan voorafgaan, zoals het tekenen van een koop-, huur- of erfpachtcontract. Voor de toepassing van deze weigeringsgrond is het belangrijk dat de gemeente zicht heeft op de aangepaste of eenvoudig aan te passen woningvoorraad. Daarnaast moet de gemeente inwoners goed informeren over de gang van zaken bij dit soort verhuizingen. Alleen dan kan worden gemotiveerd dat sprake is van een verhuizing naar de voor de situatie van cliënt meest geschikte woning. Er is sprake van een omkering van de bewijslast indien cliënt verhuist vanuit een andere gemeente en zich niet vooraf tot de gemeente heeft gewend om alternatieven te bespreken of om toestemming te vragen. Onder deze omstandigheden is het aan de cliënt om aan de hand van controleerbare gegevens aannemelijk te maken dat er geen geschikte woning beschikbaar was. Dit volgt uit CRvB 13-04-2011, nrs. 09/3047 WMO e.a.

	<i>Lid 2 onder g</i> Er worden geen voorzieningen verstrekt die bij nieuwbouw of renovatie zonder noemenswaardige meerkosten kunnen worden meegenomen. <i>Lid 2 onder h</i> Deze bepaling wordt ook doelgroepwoningen genoemd. Van een woning die voor een specifieke doelgroep gerealiseerd is, mag verwacht worden dat de aanpassingen goed geregeld zijn. <i>Lid 3 onder a</i> De te verstrekken maatwerkvoorziening voor vervoer is voldoende passend als deze de cliënt in staat stelt tot lokale verplaatsingen (CRvB 27-6-2018, ECLI:NL:CRVB:2018:1961 en CRvB 27-6-2018, ECLI:NL:CRVB:2018:1972). De gemeente hoeft dus geen rekening te houden met een bovenregionale vervoersbehoefte (CRvB 9-5-2018, ECLI:NL:CRVB:2018:1487). Op basis van jurisprudentie kan de gemeente in principe volstaan met een voorziening of een combinatie van voorzieningen, waarmee een cliënt 1.500 tot 2.000 kilometer per jaar kan reizen (CRvB 29-02-2012, ECLI:NL:CRVB:2012:BV7463, CRvB 06-06-2012, ECLI:NL:CRVB:2012:BW7705, Rechtbank Noord-Nederland 25-7-2018, ECLI:NL:RBNNE:2018:3496). Als de cliënt een hogere vervoersbehoefte heeft, dan is het aan de cliënt om dit aan de hand van concrete en verifieerbare gegevens aan te tonen. <i>Lid 3 onder b</i> In de Wlz wordt wel vervoer beschreven richting bijvoorbeeld een ziekenhuis, maar niet sociaal vervoer. Op grond van artikel 2.3.5 lid 6 Wmo 2015 hoeft een gemeente geen maatwerkvoorzieningen toe te kennen aan cliënten met een Wlz-indicatie. Wel kunnen Wlz cliënten gebruik maken van voorliggende vervoersvoorzieningen. <i>Lid 3 onder f</i> Er zijn cliënten die gebruik maken van zogeheten doelgroepwoningen. Denk aan 'aanleunwoningen' bij een verpleeghuis. Het komt voor dat deze Wlz-instellingen (of andere instellingen) collectieve activiteiten organiseren zoals een 'dagje uit'. In dat geval is er geen sprake van een individuele vervoersbehoefte en kan geen beroep gedaan worden op een maatwerk vervoersvoorziening. Het maatwerk vervoer is niet bedoeld om het vervoer van georganiseerde groepsactiviteiten uit te voeren.
Wat	Artikel 12. Advisering
Was	Artikel 12. Advisering Het college wint een specifiek deskundig onafhankelijk oordeel en advies in, als het onderzoek of de beoordeling van een aanvraag dit vereist. [Toelichting] Artikel 12. Advisering

	Het college kan extern advies inwinnen indien als dat voor de beoordeling van een aanvraag nodig is. Als dat de enige mogelijkheid is om een zorgvuldig onderzoek naar de aanvraag te doen, moeten we als gemeente zelfs extern advies vragen. Denk hierbij aan een deskundige die vertrouwd is met de problematiek van de cliënt of een medisch adviseur. Bij de beoordeling van de toegang tot opvang en beschermd wonen kan advisering door derden en/of medisch adviseur nodig zijn. Het is bij de adviesaanvraag van belang dat een heldere vraag of afgebakende opdracht wordt verstrekt. Daardoor is het voor de cliënt en de adviseur duidelijk welk aanvullend onderzoek nog nodig is. De cliënt is verplicht redelijkerwijs mee te werken.
Wordt	Artikel 12. Advisering 1. De gemeente wint een specifiek deskundig onafhankelijk oordeel en advies in, als het onderzoek of de beoordeling van een aanvraag dit vereist. De cliënt is verplicht redelijkerwijs mee te werken. Op grond van medisch advies kan bijvoorbeeld worden beoordeeld of de cliënt een beperking heeft in de zelfredzaamheid of participatie. Het hebben van een beperking is de eis voor toegang tot de Wmo. Op grond van medisch advies kan ook beoordeeld worden of er misschien nog (para)medische behandeling mogelijk is. 2. Er wordt bij voorkeur om advies gevraagd als de aanvraag om medische redenen wordt afgewezen. Ook bij twijfel wordt bij voorkeur een medisch advies gevraagd. Dat kan bijvoorbeeld plaatsvinden bij een progressief ziektebeeld, maar zeker ook bij medisch moeilijk te objectiveren aandoeningen. [Toelichting] -
Waarom	De toelichting voegde niets nieuws toe. Alleen de laatste zin was relevant en die is aan het artikel zelf toegevoegd. De rest is uit de Beleidsregels overgenomen.
Wat	Artikel 13. Inhoud beschikking
Was	Artikel 13. Inhoud beschikking 1. In de beschikking tot verstrekking van een maatwerkvoorziening wordt in ieder geval aangegeven of deze als voorziening in natura of als pgb wordt verstrekt en wordt tevens aangegeven hoe bezwaar tegen de beschikking kan worden gemaakt. 2. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in natura wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd: - welke de te verstrekken voorziening is en wat de omvang en het beoogde resultaat daarvan zijn; - wat de ingangsdatum en duur van de verstrekking is; - hoe de voorziening wordt verstrekt,

	d. en indien van toepassing welke andere voorzieningen relevant zijn of kunnen zijn. 3. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in de vorm van een pgb wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd: - voor welk resultaat het pgb moet worden aangewend; - welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het pgb; - wat de hoogte van het pgb is en hoe hiertoe is gekomen; - welke voorwaarden aan het pgb verbonden zijn; - wat de duur is van de verstrekking waarvoor het pgb is bedoeld; - de wijze van verantwoording van de besteding van het pgb. 4. Als sprake is van een te betalen bijdrage wordt de cliënt daarover in de beschikking geïnformeerd. [Toelichting] Uitgangspunt van de Wmo is dat de cliënt een maatwerkvoorziening in 'natura' krijgt. Als de cliënt dat wenst kan hij een maatwerkvoorziening in de vorm van een persoonsgebonden budget aanvragen. Hieronder staan een aantal voorbeelden die aansluiten bij lid 2. Met de te verstrekken maatwerkvoorziening kunnen bij het omschrijven van de leefgebieden de beoogde resultaten concreet worden aangegeven. We noemen hier twee voorbeelden: - cliënt geeft aan problemen te ondervinden in de dagelijkse verplaatsingen in en om het huis, beoogd resultaat: verbetering van de mobiliteit in en om het huis; - het beoogde resultaat is bijvoorbeeld 'mobiliteit' en niet 'een rolstoel'. Het bepalen van de 'duur' voor dienstverlening is in principe maatwerk en is mede afhankelijk van het te bereiken resultaat en de eventuele afspraken daarover met de zorgaanbieder. In de nadere regels wordt opgenomen wat de maximale duur is van de toekenning voor dienstverlening. De duur van de materiële verstrekking wordt gesteld op de termijn waarop een voorziening technisch is afgeschreven. Het vierde lid is bedoeld om de cliënt te informeren. Het college neemt niet de hoogte van de bijdrage in de kosten in de beschikking op. In de Wmo is bepaald dat het CAK de eigen bijdrageregeling uitvoert. Ook als de cliënt het niet eens is met de hoogte en in bezwaar of beroep wil, moet dat bij het CAK.
Wordt	Artikel 13. Inhoud beschikking - In de beschikking tot verstrekking van een maatwerkvoorziening staat of deze voorziening in natura of als pgb wordt verstrekt en hoe bezwaar tegen de beschikking kan worden gemaakt. - In de beschikking wordt de volgende procedure beschreven: <i>Stap 1.</i> Na de melding dient eerst de precieze hulpvraag te worden geduid. <i>Stap 2.</i> Vervolgens moet bepaald worden wat – kort gezegd – de beperkingen in de zelfredzaamheid en participatie zijn.

	c. <i>Stap 3.</i> Voor zover dit in het individuele geval noodzakelijk kan worden geacht, dient specifieke deskundigheid te worden ingeschakeld. d. <i>Stap 4.</i> Als de hulpvraag op papier staat, kan (en moet) inzicht worden verkregen in de aard en omvang van de door de gemeente te organiseren noodzakelijke maatschappelijke ondersteuning. e. <i>Stap 5.</i> Daarna moeten de eigen kracht, gebruikelijke hulp, mantelzorg, hulp uit het sociaal netwerk en algemene voorzieningen in kaart gebracht worden, althans moet bezien worden of – en zo ja: in welke mate – deze aanwezig zijn. f. <i>Stap 6.</i> Vervolgens dient geconcludeerd te worden of er voor de gemeente uiteindelijk nog iets te compenseren overblijft. 3. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in natura vermeldt de beschikking in ieder geval: a. welke maatwerkvoorziening verstrekt wordt en wat het beoogde resultaat daarvan is; b. met welke omvang en intensiteit de maatwerkvoorziening verstrekt wordt; c. de ingangsdatum en de duur van de verstrekking; d. of een bijdrage in de kosten verschuldigd is en de daarbij door de gemeente gehanteerde uitgangspunten, zoals de kostprijs van de voorziening. 4. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in de vorm van een pgb vermeldt de beschikking in ieder geval: a. aan welk doel het pgb moet worden besteed; b. wat de hoogte van het pgb is en hoe deze is bepaald; c. de ingangsdatum en de duur van de verstrekking; d. de termijn waarbinnen de cliënt het pgb moet besteden; e. dat de besteding van het pgb verantwoord moet worden; f. of een bijdrage in de kosten verschuldigd is en de daarbij door de gemeente gehanteerde uitgangspunten, zoals de kostprijs van de voorziening. 5. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in de vorm van een financiële tegemoetkoming wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd: a. voor welk resultaat de financiële tegemoetkoming moet worden aangewend; b. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van de financiële tegemoetkoming; c. wat de hoogte van de financiële tegemoetkoming is en hoe hiertoe is gekomen; d. wat de duur is van de verstrekking waarvoor de financiële tegemoetkoming is bedoeld; e. de wijze van verantwoording van de besteding van de financiële tegemoetkoming. [Toelichting] -
Waarom	Het nieuwe artikel is vollediger. Overbodige informatie uit de vorige toelichting is weggelaten.

	Mbt lid 2: diverse rechtspraak in de laatste jaren heeft gemeenten duidelijk gemaakt dat deze stappen in de beschikking duidelijk inzichtelijk gemaakt moeten worden. Zo dit niet het geval is, oordeelt de rechter dat de procedure onzorgvuldig is geweest en opnieuw moet gebeuren.
Wat	Artikel 14. Duur van de indicatie Artikel 15. (Tussentijdse) evaluaties
Was	-
Wordt	Artikel 14. Duur van de indicatie 1. Bij een indicatie voor diensten met een afgebakende tijdsduur is het uitgangspunt dat onnodige herindicaties zoveel mogelijk vermeden worden. Herindicaties kunnen stress en onzekerheid opleveren, alsook onnodige bureaucratie. Om die reden wordt bij elke indicatie kritisch nagedacht over de duur van de indicatie. 2. Indien uit het onderzoek blijkt dat de situatie van de cliënt stabiel is, is dit een goede overweging om de duur van de indicatie over een langere periode dan gebruikelijk vast te stellen. Mocht de situatie van de cliënt onverwachts verslechteren, dan kan de cliënt altijd zelf om aanvullende ondersteuning vragen. De periodieke evaluatiemomenten blijven doorgaan, ook bij een indicatie van onbepaalde duur. 3. Indien sprake is van de verwachting dat de situatie van de cliënt verslechtert, bijvoorbeeld als gevolg van een progressief verlopende aandoening, kan de indicatie eveneens voor langere tijd worden afgegeven. Cliënt kan dan zelf aanvullende ondersteuning vragen, als de afgegeven indicatie niet meer toereikend is. 4. Is er sprake van een situatie waarbij de verwachting bestaat dat er verbetering mogelijk is in de eigen kracht, al dan niet door inzet van gebruikelijke hulp, (niet-afdwingbare) mantelzorg of algemene voorzieningen, zal de indicatieduur worden beperkt tot de termijn waarbinnen deze verbeteringen verwacht worden, òf zal een getrapte indicatie toegekend worden, waarmee de indicatie in 1 of meerdere stappen wordt af- of opgebouwd in omvang of intensiteit. a. Getrapt indiceren Indien wordt vastgesteld dat de cliënt leerbaar is, kan een getrapte indicatie worden afgegeven. Dit betekent dat de indicatieperiode wordt ingedeeld in één of meerdere fasen, waarbij een andere (hogere of lagere) trede voor een resultaatgebied aan de orde is. Bij leerbaarheid is meestal sprake van een afbouw van intensiteit, doch bij arbeidsmatige dagbesteding kan juist sprake zijn van een opbouw. Ook als voorzien wordt dat mantelzorg (bijvoorbeeld door verhuizing van de mantelzorger) binnen afzienbare tijd komt te vervallen, kan indeling in een hogere trede aan de orde zijn. Bij de getrapte indicatie kan dus zowel een afbouw als opbouw in treden aan de orde zijn. b. Maximale duur indicatie

	Bij indicaties voor begeleiding en dagbesteding is de maximaal mogelijke duur van de indicatie onbepaald. Bij hulp bij het huishouden is dit maximaal vijf jaar. Bij beschermd wonen is dit maximaal drie jaar. Artikel 15. (Tussentijdse) evaluatiegesprekken 1. Om de kwaliteit te waarborgen kan de gemeente periodiek in gesprek gaan met de cliënt en zorgaanbieder over de behaalde resultaten. Hierbij wordt gekeken naar de effectiviteit van de dienstverlening (worden de resultaten behaald?) en de ervaring van de cliënt. Deze tussentijdse evaluatiegesprekken vinden plaats tussen de cliënt en/of de contactpersoon en de Wmo-consulent. 2. Het kan zijn dat de ondersteuning niet passend is om aan de gemaakte resultaatafspraken te voldoen. Hierover gaat de Wmo-consulent met de zorgaanbieder in gesprek. Eventuele gewijzigde resultaatafspraken worden vastgelegd en doorgegeven aan de inwoner en de zorgaanbieder. 3. Signalen vanuit de cliënt over de zorgaanbieder kunnen worden meegenomen in het kader van contractmanagement om daarmee de kwaliteit van de ondersteuning voor onze cliënten te verbeteren.
Waarom	Artikel 14 en 15 komen uit de Beleidsregels en vallen onder de procedure – en dus de Verordening.
Wat	Artikel 16. Regels voor pgb
Was	Artikel 16. (Algemene) regels voor pgb 1. Het college verstrekt een pgb in overeenstemming met artikel 2.3.6 van de Wmo. 2. Onverminderd artikel 2.3.6, tweede en vijfde lid, van de Wmo verstrekt het college geen pgb voor zover de aanvraag betrekking heeft op kosten die de cliënt voorafgaand aan de indiening van de aanvraag heeft gemaakt en niet meer is na te gaan of de ingekochte dienstverlening of voorziening noodzakelijk was. 3. Een cliënt, aan wie een pgb wordt verstrekt, kan diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen betrekken van een persoon die behoort tot het sociaal netwerk indien deze persoon voldoet aan de daartoe gestelde voorwaarden, zoals opgenomen in de Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning: a. de cliënt motiveert in het persoonlijk budgetplan waarin de hulp vanuit het sociaal netwerk de gebruikelijke hulp overstijgt; b. en de cliënt geeft in het persoonlijk budgetplan aan hoe de hulp uit het sociaal netwerk bijdraagt aan het bereiken van het resultaat. [Toelichting] Artikel 16. Regels voor pgb

	Om in aanmerking te komen voor een pgb zijn drie criteria in de Wmo vastgelegd: (1) de cliënt is naar het oordeel van het college op eigen kracht voldoende in staat tot een redelijke waardering van zijn belangen dan wel met hulp uit zijn sociale netwerk of van zijn vertegenwoordiger én de aan een persoonsgebonden budget verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren; (2) de cliënt kan gemotiveerd aangeven dat hij de maatwerkvoorziening in de vorm van een pgb wenst; (3) gewaarborgd is dat de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot de maatwerkvoorziening behoren, veilig, doeltreffend en cliëntgericht worden verstrekt.
Wordt	Artikel 16. Regels voor pgb 1. De gemeente kent een pgb toe als naar het oordeel van de gemeente is vastgesteld dat: a. de cliënt, al dan niet met hulp uit zijn sociaal netwerk dan wel een door cliënt aangewezen gemachtigde of een door de rechter aangewezen wettelijk vertegenwoordiger, in staat is tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake dan wel in staat is te achten om de aan een persoonsgebonden budget verbonden taken op een verantwoorde wijze uit te voeren; b. de cliënt gemotiveerd een pgb wenst; c. is gewaarborgd dat de diensten, hulpmiddelen, woonruimteaanpassingen en andere maatregelen die met het pgb betaald moeten worden veilig, doeltreffend en cliëntgericht zijn; d. het pgb binnen zes maanden na toekenning wordt aangewend voor de bekostiging van het resultaat waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden. De gemeente kan al dan niet op verzoek een langere termijn hanteren. 2. De gemeente kent geen pgb toe: a. als de cliënt geen vaste woon- of verblijfplaats heeft; b. als de cliënt verwijtbaar onder toezicht staat of een bewindvoerder heeft; a. als in de drie jaren, voorafgaand aan de datum van het onderzoek, de inwoner onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid; b. als de inwoner voorheen niet voldaan heeft aan de aan de maatwerkvoorziening of het persoonsgebonden budget verbonden voorwaarden; c. als de cliënt niet eerder de maatwerkvoorziening of het persoonsgebonden budget niet of voor een ander doel gebruikt; d. als het pgb is bestemd voor besteding in het buitenland; e. als dit is bedoeld voor de betaling van tussenpersonen of belangenbehartigers; f. als dit is bedoeld voor ondersteunings- of administratiekosten in verband met het persoonsgebonden budget; g. als er bij cliënt sprake is van een gecompliceerde schuldenlast waar de Wet schuldsanering natuurlijke personen op van toepassing kan zijn; h. als een cliënt redelijkerwijs niet in staat kan worden geacht het pgb te beheren en diens wettelijk vertegenwoordiger eveneens niet pgb-vaardig is;

	i. als een cliënt een gemachtigde of beheerder van het pgb heeft aangewezen, die tevens uitvoerder is van de met het pgb ingekochte ondersteuning waardoor de onafhankelijke belangenbehartiging in het gedrang komt; j. als het ernstige vermoeden bestaat dat de aanvrager geen redelijke waardering van zijn belangen ten aanzien van de zorgvraag kan maken; k. als het ernstige vermoeden bestaat dat hij niet in staat is de aan het pgb verbonden taken uit te voeren; l. als de veiligheid, doeltreffendheid en cliëntgerichtheid en rechtmatigheid onvoldoende is gegarandeerd; m. als er sprake is van ondersteuning in een spoedeisende situatie en het niet denkbaar is om de aanvraagprocedure zorgvuldig te doorlopen binnen de noodzakelijke tijd. 3. Als een cliënt in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening en de ondersteuning zelf wenst in te kopen door middel van een pgb, toetst de gemeente of voldaan wordt aan de in artikel 2.3.6. lid 2 van de wet opgenomen voorwaarden. De cliënt dient daarvoor een budgetplan in. In het budgetplan is in elk geval opgenomen: a. welke resultaten behaald gaan worden met het pgb; b. hoe de cliënt zelf of met hulp van iemand uit het sociaal netwerk of zijn wettelijk vertegenwoordiger de aan een pgb verbonden taken op verantwoorde wijze gaat uitvoeren; c. wat de motivatie is om de maatwerkvoorziening in de vorm van een pgb te ontvangen; d. welke voorziening de cliënt met het pgb zou willen inkopen en bij welke uitvoerder; e. op welke wijze de kwaliteit van de voorziening is gewaarborgd en duidelijk is dat de voorziening geschikt is voor het doel waarvoor het pgb wordt verstrekt; f. de kosten van de voorziening, uitgedrukt in aantal eenheden en tarief. 4. Het pgb mag niet worden besteed aan: a. kosten voor bemiddeling, tussenpersonen of belangenbehartigers; b. kosten voor het voeren van een pgb-administratie; c. kosten voor ondersteuning bij het aanvragen en beheren van een pgb; d. kosten voor een feestdagenuitkering en een eenmalige uitkering; e. kosten voor (deels) een vakantie. 5. Het pgb bevat geen vrij besteedbaar deel en kan geen feestdagenvergoeding uitkeren. Het pgb tarief is inclusief de volgende kosten: a. salaris; b. werkgeverskosten; c. reiskosten ten behoeve van de ondersteuning; d. administratie van de aanbieder die niet onder de taak van de SVB valt. 6. Als voor de eerste keer een pgb wordt aangevraagd voor een maatwerkvoorziening dan wordt deze maximaal voor één jaar toegekend. Twee maanden voor het aflopen van de indicatieduur verzoekt de cliënt de gemeente de maatwerkvoorziening in de vorm van het pgb te verlengen of aan te passen. 7. Wanneer een cliënt vanuit het pgb diensten wil betrekken van een persoon die behoort tot het sociaal netwerk, moet in het budgetplan gemotiveerd worden waarom inzet vanuit het sociaal netwerk een meerwaarde heeft, op
--	---

	welk gebied de hulp vanuit het sociaal netwerk de gebruikelijke hulp overstijgt en waarom deze inzet leidt tot een gelijkwaardig of beter resultaat dan de inzet van een professional. Om de kwaliteit te kunnen wegen bij de inzet van het pgb via een persoon uit het sociaal netwerk, weegt de gemeente of dit tot gelijkwaardig of beter resultaat leidt in vergelijking met de inzet van een professional. 8. De uitvoerder van de Pgb dienstverlening moet voldoen aan de volgende criteria om in aanmerking te komen voor het pgb instellingstarief: a. de zorgaanbieder/persoon is geregistreerd in het Algemeen Gegevensbeheerregister (AGB)/ staat ingeschreven bij de kamer van koophandel als bedrijf in een relevante sector voor de ondersteuning; b. de ondersteuning voldoet aan dezelfde eisen als die voor vergelijkbare ondersteuning in natura worden gesteld; c. de zorgaanbieder/persoon heeft relevante diploma's; d. de zorgaanbieder/persoon heeft relevante werkervaring. 9. De gemeente kan de Sociale Verzekeringsbank gemotiveerd verzoeken om betalingen uit het pgb voor ten hoogste dertien weken geheel of gedeeltelijk op te schorten als duidelijk is dat de cliënt het pgb in die periode anders ten onrechte kan inzetten. 10. De cliënt geeft de gemeente desgevraagd inzicht in de besteding van het pgb. 11. Voor de uitbetaling van een pgb voor woningaanpassingen, sportvoorzieningen, hulpmiddelen en vervoersvoorzieningen dient de cliënt de originele factuur en het betalingsbewijs te bewaren voor minimaal tien jaar en op verzoek te overleggen. 12. Een pgb wordt verstrekt per kalenderjaar. Onbesteed budget dient in beginsel terug te vloeien naar de gemeente. Alleen in uitzonderlijke situaties en met schriftelijk akkoord namens de gemeente, wordt dit op verzoek van budgethouder overgeboekt naar het nieuwe kalenderjaar. [Toelichting] -
Waarom	De nieuwe tekst is een update naar aanleiding van nieuwe jurisprudentie in de afgelopen jaren. Punt 6 en 7 komen uit de Beleidsregels.
Wat	Artikel ... Verhouding prijs en kwaliteit levering voorziening door derden
Was	Artikel ... Verhouding prijs en kwaliteit levering voorziening door derden

1. Ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van een dienst door een derde als bedoeld in artikel 2.6.4 van de Wmo en de eisen die gesteld worden aan de kwaliteit van de dienst, stelt de gemeente vast één van de volgende drie mogelijkheden vast:
 - a. een vaste prijs, die geldt voor een inschrijving als bedoeld in de Aanbestedingswet 2012 en het aangaan overeenkomst met derde;
 - b. een reële prijs die geldt als ondergrens voor:
 - i. een inschrijving en het aangaan overeenkomst met de derde;
 - ii. en de vaste prijs, bedoeld in onderdeel a;
 - c. laat de gemeente de prijs over aan de inschrijvende partij, waarbij de aanbieder zijn inschrijving moet onderbouwen en de gemeente toetst of de prijs is gebaseerd op hetgeen is gesteld in het tweede en derde lid.
2. De gemeente stelt de prijzen, bedoeld in het eerste lid, vast:
 - a. overeenkomstig de eisen aan de kwaliteit van die dienst, waaronder de eisen aan de deskundigheid van de beroepskracht, bedoeld in artikel 2.1.3, tweede lid, onderdeel c, van de Wmo;
 - b. en rekening houdend met de continuïteit in de hulpverlening, bedoeld in artikel 2.6.5, tweede lid, van de Wmo, tussen degenen aan wie de dienst wordt verstrekt en de betrokken hulpverleners.
3. De gemeente baseert de vaste prijs of de reële prijs op de volgende kostprijsselementen:
 - a. de kosten van de beroepskracht;
 - b. redelijke overheadkosten;
 - c. kosten voor niet productieve uren van de beroepskrachten als gevolg van verlof, ziekte, scholing, werkoverleg;
 - d. reis- en opleidingskosten;
 - e. indexatie van de reële prijs voor het leveren van een dienst;
 - f. overige kosten als gevolg van door de gemeente gestelde verplichtingen voor aanbieders waaronder rapportageverplichtingen en administratieve verplichtingen.
4. De gemeente kan het eerste lid, onderdeel b, buiten beschouwing laten indien bij de inschrijving aan de derde de eis wordt gesteld een prijs voor de dienst te hanteren die gebaseerd is op hetgeen gesteld is in het tweede en derde lid. Daarover legt het college verantwoording af aan de gemeenteraad. De gemeente bepaalt met welke derde als bedoeld in het eerste lid hij de overeenkomst aangaat.

[Toelichting]

Artikel ... Verhouding prijs en kwaliteit levering voorziening door derden

Dit artikel geldt voor overeenkomsten met aanbieders die vanaf 1 januari 2018 worden aangegaan. De gemeente kan de uitvoering van de Wmo, met uitzondering van de vaststelling van de rechten en plichten van de cliënt, door aanbieders laten verrichten. Als het voor een voorziening gebeurt, moeten bij verordening regels worden gesteld ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van een voorziening en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan. Om te voorkomen dat alleen gekeken wordt naar de laagste prijs voor de

	uitvoering, worden in dit artikel een aantal andere aspecten genoemd. Hiermee houdt de gemeente bij het vaststellen van tarieven (naast de prijs) rekening. Zo ontstaat een beter beeld van een reële kostprijs voor de activiteiten die aanbieders uitvoeren. Het uitgangspunt is dat de aanbieder kundig personeel inzet, tegen de arbeidsvoorwaarden die passen bij de vereiste vaardigheden. Dit waarborgt voor werknemers dat hun werkzaamheden aansluiten bij de daarvoor geldende arbeidsvoorwaarden.
Wordt	-
Waarom	De verhouding tussen prijs en kwaliteit in het geval deze door derde geleverd wordt, is een kwestie die in het inkooptraject bepaald wordt. In de meeste gevallen is dit een aanbesteding; in andere gevallen een offertetraject. De beoordeling geschiedt telkens weer opnieuw, gebaseerd op de situatie ter plekke en de oplossing op maat die nodig is. Met de offerte of inzending die het meest voldoet aan de wensen van de gemeente en de klant, worden afspraken gemaakt. Daar hangt automatisch een prijs aan vast. Het is niet zo dat de gemeente 'een prijs vaststelt' of 'de vaste prijs of reële prijs baseert op...'. Dit soort zaken spelen wel bij Pgb, en zal in dat hoofdstuk ook verder behandeld worden.
Wat	Artikel ... Klachtregeling
Was	Artikel ... Klachtregeling 1. Aanbieders stellen een regeling vast voor de afhandeling van klachten van cliënten ten aanzien van alle maatwerkvoorzieningen. 2. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van de klachtregelingen van aanbieders door periodieke overleggen met de aanbieders, en een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek. [Toelichting] Artikel ... Klachtregeling De gemeente is op grond van de Awb verplicht tot een behoorlijke behandeling van mondelinge en schriftelijke klachten over gedragingen van personen en bestuursorganen die onder haar verantwoordelijkheid werkzaam zijn. In het eerste lid is een bepaling over klachten ten aanzien van aanbieders opgenomen. Een dergelijke bepaling is verplicht op grond van de Wmo. Hierin staat dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald ten aanzien van welke voorzieningen een regeling voor de afhandeling van klachten van cliënten is vereist. De aanbieder is ten aanzien van de, in de verordening genoemde voorzieningen, verplicht een klachtregeling op te stellen. De achterliggende gedachte is dat cliënten in beginsel moeten kunnen klagen over alles wat hen niet aanstaat in de manier waarop zij zich bejegend voelen. De cliënt kan ontevreden zijn over het gedrag van een gemeenteambtenaar. Dit kan bijvoorbeeld gaan over de wijze waarop een gesprek is gevoerd of over een

	(vermoedelijk) gebrek aan deskundigheid. Is de cliënt niet tevreden over een gedraging van de aanbieder, dan gaat het bijvoorbeeld om de kwaliteit van de geleverde maatschappelijke ondersteuning. Denk hierbij aan de deskundigheid van de medewerker, een bepaalde houding of uitlating, gebrekkige communicatie of (on)bereikbaarheid van de aanbieder. Als een cliënt zich benadeeld voelt, is het de bedoeling dat hij hiermee eerst naar de aanbieder gaat. Daar waar de afhandeling niet naar wens is, staat de weg naar de gemeente voor het indienen van de klacht open. In het tweede lid zijn een aantal instrumenten voor het college aangegeven om te zorgen dat de verplichting tot medezeggenschap door aanbieders goed wordt uitgevoerd.
Wordt	-
Waarom	Als de gemeente wil dat de aanbieders een eigen klachtenregeling heeft, dan zal deze eis in het inkooptraject meegenomen moeten worden. Stel dat de gemeente een contractuele verplichting is aangegaan met een leverancier of producent, dan kan de gemeente niet met deze Verordening in de hand afdwingen dat er een klachtenregeling geïnstalleerd wordt. Overigens: - Het is altijd mogelijk voor een klant om bij de aanbieder een klacht in te dienen en ook bij de gemeente. Een klacht kan niet ongegrond verklaard worden als de gemeente vindt dat de klant zich eerst bij de aanbieder had moeten melden. - de gemeente wil graag op de hoogte gesteld worden als er een klacht over een leverancier of aanbieder is. - Klachten over zorgaanbieders zijn overigens wettelijk vastgelegd in De Wet Kwaliteit Klachten en Geschillen Zorg.
Wat	Artikel ... Medezeggenschap bij aanbieders van maatschappelijke ondersteuning
Was	Artikel ... Medezeggenschap bij aanbieders van maatschappelijke ondersteuning 1. Aanbieders stellen een regeling vast voor de medezeggenschap van cliënten over voorgenomen besluiten van de aanbieder welke voor de gebruikers van belang zijn ten aanzien van alle maatwerkvoorzieningen. 2. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van de medezeggenschapsregelingen van aanbieders door periodieke overleggen met de aanbieders en een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek. [Toelichting] Artikel ... Medezeggenschap bij aanbieders van maatschappelijke ondersteuning Dit artikel geeft uitvoering aan artikel 2.1.3, tweede lid, onder f, van de Wmo. In dit artikel gaat het om medezeggenschap van cliënten tegenover de aanbieder. In het eerste lid is bepaald dat aanbieders verplicht een

	regeling voor medezeggenschap vaststellen. In het tweede lid zijn een aantal instrumenten voor het college opgenomen zodat de verplichting tot medezeggenschap door aanbieders goed wordt uitgevoerd.
Wordt	-
Waarom	Zie de motivering bij het artikel over de Klachtregeling.
Wat	Artikel ... Betrokkenheid ingezetenen bij Wmo
Was	Artikel ... Betrokkenheid ingezetenen bij Wmo 1. Het college stelt de Adviesraad Sociaal Domein aan om het college en de raad te adviseren over het te voeren Wmo-beleid. 2. Het college stelt de Adviesraad Sociaal Domein in de gelegenheid voorstellen voor het beleid betreffende maatschappelijke ondersteuning te doen, advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen betreffende maatschappelijke ondersteuning, en voorziet hen van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen. 3. Het college kan nadere regels stellen ter uitvoering van het eerste en tweede lid. [Toelichting] Artikel ... Betrokkenheid ingezetenen bij Wmo In de regeling Adviesraad Sociaal Domein is bepaald dat de Adviesraad Sociaal Domein het college adviseert over het te voeren Wmo-beleid. Vanuit die rol wordt de Adviesraad Sociaal Domein actief gevraagd om te adviseren over het Wmo-beleid, concept verordeningen of nadere regels. Daarnaast heeft de Adviesraad Sociaal Domein een signalerende taak. De vergaderingen van de Adviesraad Sociaal Domein zijn openbaar.
Wordt	-
Waarom	De 'oude' tekst doet suggereren dat de Adviesraad Sociaal Domein aangesteld is vanwege een opdracht vanuit de Wmo. Dat is onjuist. In de hele wettekst van de Wmo komt het woord adviesraad niet voor. Wij zijn ook niet wettelijk verplicht om een ASD in te stellen; Zaanstad heeft deze bijvoorbeeld in 2017 afgeschaft. Wel wordt gesproken over de 'betrokkenheid van ingezetenen'. Daartoe heeft onze gemeente de ASD ingesteld. Het kan daarbij niet zo zijn dat in de Verordening Wmo de werkwijze van de Adviesraad Sociaal Domein bepaald wordt. Dat dient in de Verordening Adviesraad Sociaal Domein vastgesteld te worden.

Wat	Artikel ... Jaarlijkse waardering mantelzorgers
Was	Artikel ... Jaarlijkse waardering mantelzorgers Het college bepaalt bij nadere regeling waaruit de jaarlijkse blijk van waardering voor mantelzorgers van cliënten in de gemeente bestaat. [Toelichting] Artikel ... Jaarlijkse waardering mantelzorgers Deze bepaling betreft een uitwerking van de verordeningsplicht in artikel 2.1.6 van de Wmo. Hierin is opgenomen dat bij verordening wordt bepaald op welke wijze het college zorgdraagt voor een jaarlijkse blijk van waardering voor de mantelzorgers van cliënten in de gemeente. In nadere regels wordt opgenomen wie er als mantelzorger wordt aangemerkt en op welke wijze de jaarlijkse blijk van waardering wordt ingevuld.
Wordt	-
Waarom	Artikel 2.1.6 van de Wmo is bij ons verwerkt in het Besluit Wmo. In de Wmo 2015 staat niet dat het in de Wmo Verordening verwerkt dient te worden.
Wat	Artikel ... Evaluatie
Was	Artikel ... Evaluatie 1. Het college laat jaarlijks een cliëntervaringsonderzoek uitvoeren. 2. Het door het gemeentebestuur gevoerde beleid wordt eenmaal per twee jaar geëvalueerd. Artikel ... Evaluatie In de Wmo 2015 staan regels over een wettelijk uit te voeren evaluatie. Het college onderzoekt jaarlijks hoe de cliënten de kwaliteit van de maatschappelijke ondersteuning ervaren. De resultaten worden gepubliceerd voor 1 juli. De op grond hiervan verkregen informatie wordt betrokken bij de tweejaarlijkse evaluatie van het door de gemeente gevoerde Wmo-beleid.
Wordt	-

Waarom	In artikel 2.5.1 staat dat elke gemeente onderzoekt hoe de cliënten de kwaliteit van de maatschappelijke ondersteuning ervaren, maar er staat nergens dat hierover iets in de Verordening geschreven moet worden. Verder wordt de tweejaarlijkse evaluatie van het beleid in de hele Wmo nergens genoemd. Het staat de gemeente vrij om dit te doen, maar het is niet nodig deze verplichting in een wettekst (wat de Verordening is) vast te leggen. Overigens is het de beleidsmedewerker Wmo niet gelukt te achterhalen of dit ooit in onze gemeente gebeurd is. Waarschijnlijk niet.
Wat	Artikel 17. Voorkoming en bestrijding misbruik of oneigenlijk gebruik
Was	Artikel 17. Voorkoming en bestrijding misbruik of oneigenlijk gebruik van de Wet 1. Het college informeert cliënten of hun vertegenwoordiger in begrijpelijke bewoordingen over de rechten en plichten die aan het ontvangen van een maatwerkvoorziening of pgb zijn verbonden en over de mogelijke gevolgen van misbruik en oneigenlijk gebruik van de Wet. 2. Onverminderd artikel 2.3.8 van de Wet doet een cliënt aan het college op verzoek of onverwijld uit eigen beweging mededeling van alle feiten en omstandigheden, waarvan hem redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze aanleiding kunnen zijn tot heroverweging van een beslissing als bedoeld in artikel 2.3.5 of 2.3.6 van de Wet. 3. Onverminderd artikel 2.3.10 van de Wet kan het college een beslissing als bedoeld in artikel 2.3.5 of 2.3.6 van de Wet herzien dan wel intrekken als het college vaststelt dat: a. de cliënt onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid; b. de cliënt niet langer op de maatwerkvoorziening of het pgb is aangewezen; c. de maatwerkvoorziening of het pgb niet meer toereikend is voor de beoogde ondersteuning; d. de cliënt langer dan 2 maanden verblijft in een instelling als bedoeld in de Wet langdurige zorg of de Zorgverzekeringswet. e. de cliënt niet voldoet aan de aan de maatwerkvoorziening of het pgb verbonden voorwaarden, of f. de cliënt de maatwerkvoorziening of het pgb niet of voor een ander doel gebruikt. 4. Een beslissing tot verlening van een pgb kan worden ingetrokken als blijkt dat het pgb binnen zes maanden na toekenning niet is aangewend voor de bekostiging van de voorziening waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden. 5. Als het college een beslissing op grond van het tweede lid heeft ingetrokken en de verstrekking van de onjuiste of onvolledige gegevens door de cliënt opzettelijk heeft plaatsgevonden, kan het college van de cliënt en degene die daaraan opzettelijk zijn medewerking heeft verleend, geheel of gedeeltelijk de geldwaarde vorderen van de ten onrechte genoten maatwerkvoorziening of het ten onrechte genoten pgb.

	6. In geval het recht op een in eigendom of in bruikleen verstrekte voorziening is ingetrokken, kan deze voorziening worden teruggevorderd of de kosten worden verhaald. 7. Het college onderzoekt uit het oogpunt van kwaliteit van de geleverde zorg, al dan niet steekproefsgewijs, de bestedingen van pgb's.
Wordt	Artikel 17. Voorkoming en bestrijding misbruik of oneigenlijk gebruik 1. De gemeente informeert cliënten of hun wettelijk vertegenwoordiger in begrijpelijke bewoordingen over de rechten en plichten die aan het ontvangen van een maatwerkvoorziening of pgb zijn verbonden en over de mogelijke gevolgen van misbruik en oneigenlijk gebruik van de Wmo. 2. Onverminderd artikel 2.3.8 van de Wmo doet een cliënt aan de gemeente op verzoek of onverwijld uit eigen beweging mededeling van alle feiten en omstandigheden, waarvan hem redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze aanleiding kunnen zijn tot heroverweging van een beslissing als bedoeld in artikel 2.3.5 of 2.3.6 van de Wmo. 3. De gemeente heeft de mogelijkheid om periodiek te onderzoeken of er aanleiding is om de beslissing om een maatwerkvoorziening in natura of een pgb te verstrekken te heroverwegen (artikel 2.3.9 van de wet). Als hier aanleiding toe is, kan de gemeente op grond van artikel 2.3.10 van de wet de beslissing vervolgens herzien of intrekken. Als de gemeente een beslissing intrekt omdat de cliënt opzettelijk onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid, dan kan de gemeente overgaan tot het vorderen van geldswaarde van de ten onrechte ontvangen maatwerkvoorziening in natura of pgb (artikel 2.4.1 lid 1 van de wet). 4. Onverminderd artikel 2.3.10 van de Wmo kan de gemeente een beslissing als bedoeld in artikel 2.3.5 of 2.3.6 van de Wmo herzien dan wel intrekken als de gemeente vaststelt dat: - de cliënt onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid; - de cliënt niet langer op de maatwerkvoorziening of het pgb is aangewezen; - de maatwerkvoorziening of het pgb niet meer toereikend is voor de beoogde ondersteuning; - de cliënt langer dan 2 maanden verblijft in een instelling als bedoeld in de Wet langdurige zorg of de Zorgverzekeringswet; - de cliënt niet voldoet aan de aan de maatwerkvoorziening of het pgb verbonden voorwaarden; - of de cliënt de maatwerkvoorziening of het pgb niet of voor een ander doel gebruikt. 5. Een beslissing tot verlening van een pgb kan worden ingetrokken als blijkt dat het pgb binnen zes maanden na toekenning niet is aangewend voor de bekostiging van de voorziening waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden. 6. Als de gemeente een beslissing op grond van het tweede lid heeft ingetrokken en de verstrekking van de onjuiste of onvolledige gegevens door de cliënt opzettelijk heeft plaatsgevonden, kan de gemeente van de cliënt en degene die daaraan opzettelijk zijn medewerking heeft verleend, geheel of gedeeltelijk de geldwaarde vorderen van de ten onrechte genoten maatwerkvoorziening of het ten onrechte genoten pgb.

	7. In geval het recht op een in eigendom of in bruikleen verstrekte voorziening is ingetrokken, kan deze voorziening worden teruggevorderd of de kosten worden verhaald. 8. De gemeente onderzoekt uit het oogpunt van kwaliteit van de geleverde zorg, al dan niet steekproefsgewijs, de bestedingen van pgb's. 9. In het geval van fraude wordt de Toezichthouder Rechtmatigheid Wmo betrokken bij de casus. 10. In het geval van fraude wordt dit gedeeld met het Informatie Knooppunt Zorgfraude.
Waarom	Artikel 17 komt uit de Beleidsregels. Lid 9 en 10 zijn toegevoegd in verband met recente ontwikkelingen binnen onze gemeente.
Wat	Artikel 18. Hardheidsclausule
Was	Artikel 18. Hardheidsclausule Het college is bevoegd, in gevallen waarin de toepassing van deze verordening naar zijn oordeel tot een bijzondere en onvoorziene hardheid leidt, ten gunste van de aanvrager af te wijken van deze verordening, indien daar zeer dringende redenen voor zijn. Het college kan met het oog op de rechtszekerheid en rechtsgelijkheid nadere regels stellen ten aanzien van de toepassing van de hardheidsclausule. [Toelichting] Artikel 18. Hardheidsclausule Deze bepaling is duidelijk. Hier hoeft niets aan toegevoegd te worden.
Wordt	Artikel 18. Hardheidsclausule De gemeente kan in bijzondere gevallen in het voordeel van de cliënt afwijken van de bepalingen in deze verordening als door toepassing ervan de problematiek van de cliënt geen recht wordt gedaan. Indien één of meerdere regels van deze verordening het vinden van een goede oplossing voor het gestelde probleem in de weg staan, is het mogelijk een uitzondering op deze regel(s) te maken. Daarbij wordt aan de volgende drie voorwaarden voldaan: 1. er wordt getoetst of de gekozen maatwerkoplossing voldoet aan de doelstellingen van de Wmo 2015; 2. er wordt getoetst of de gekozen oplossing bijdraagt aan het verbeteren van het zelf doen, herstel, zelfregie en/of kwaliteit van leven van de inwoner; 3. er wordt geëvalueerd of de maatschappelijke kosten en baten van de nieuw gekozen oplossing in verhouding staan tot de maatschappelijke kosten en baten van het alternatief, wanneer we deze uitzondering niet mogelijk maken.

Waarom	De nieuwe tekst maakt het mogelijk om de menselijke maat voorop te stellen en implementeert de Doorbraakmethode in de Verordening. Het lastige bij deze tekst is dat we de nieuwe methode (Doorbraakmethode) nog niet geïmplementeerd hebben. Het is dus moeilijk te voorzien of deze tekst alle onduidelijkheid en onredelijkheid wel weg gaat nemen. Om die reden zullen we de hardheidsclausule meenemen bij de evaluatie van de Verordening in 2026.
Wat	Artikel 19. Overgangsrecht
Was	Artikel 19. Overgangsrecht 1. Een cliënt behoudt recht op een maatwerkvoorziening die is verstrekt op grond van de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Oostzaan 2018, totdat het college een nieuwe beschikking met betrekking tot deze maatwerkvoorziening heeft afgegeven die is gebaseerd op deze of een latere verordening. 2. Aanvragen die zijn ingediend vóór 1 januari 2020 en waarop nog niet is beslist, worden afgehandeld krachtens deze verordening. 3. De vóór de inwerkingtreding van deze verordening vastgestelde nadere regels, aanwijzingsbesluiten, beleidsregels en mandaten blijven onverkort van toepassing indien ze door toepassing van deze verordening niet worden gewijzigd. [Toelichting] Artikel 19. Overgangsrecht In dit artikel is het overgangsrecht opgenomen voor lopende voorzieningen op basis van de oude verordening. In het tweede lid is bepaald dat aanvragen die voor de inwerkingtreding van deze nieuwe verordening zijn ingediend maar waarop bij de inwerkingtreding nog niet is beslist, worden afgedaan op grond van de Verordening 2018. Aanvragen die zijn ingediend vanaf de datum van inwerkingtreding van deze Verordening worden afgehandeld krachtens Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Oostzaan 2018. Hiervoor geldt dat de datum van ontvangst van de aanvraag door het college bepalend is.
Wordt	Artikel 19. Overgangsrecht 1. Een cliënt behoudt recht op een maatwerkvoorziening die is verstrekt op grond van de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Oostzaan 2020, totdat de gemeente een nieuwe beschikking met betrekking tot deze maatwerkvoorziening heeft afgegeven die is gebaseerd op deze of een latere verordening. 2. Aanvragen die zijn ingediend vóór de inwerkingtreding van deze Verordening en waarop nog niet is beslist, worden afgehandeld krachtens deze verordening.

	3. De vóór de inwerkingtreding van deze verordening vastgestelde nadere regels, aanwijzingsbesluiten, beleidsregels en mandaten blijven onverkort van toepassing indien ze door toepassing van deze verordening niet worden gewijzigd. [Toelichting] -
Waarom	Toelichting voegde niets toe.
Wat	De inleiding van de toelichting
Was	Algemeen Met de Wmo is de gemeente Oostzaan sinds 1 januari 2015 verantwoordelijk voor: 1. het ondersteunen van de zelfredzaamheid en participatie van mensen met een beperking, chronische psychische of psychosociale problemen - deze ondersteuning is erop gericht dat mensen zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kunnen blijven; 2. mensen met psychische of psychosociale problemen en of voor mensen die, al dan niet in verband met risico's voor hun veiligheid als gevolg van huiselijk geweld, de thuissituatie hebben verlaten - hiervoor regelt de gemeente beschermd wonen en opvang. Deze Verordening geeft uitvoering aan de Wmo 2015. De Wmo 2015 heeft de Wmo vervangen. De belangrijkste wijzigingen van de Wmo 2015 ten opzichte van de Wmo zijn: 1. het vervallen van de compensatieplicht; 2. het vervallen van de compensatiedomeinen. Door het vervallen van de compensatieplicht ligt de nadruk niet meer op het compenseren van een gebrek, maar op het versterken van de zelfredzaamheid en de participatie. De compensatiedomeinen waarop de gemeenten de burger met een belemmering moet compenseren (huishouden voeren, zich verplaatsen in en om de woning en lokaal en medemensen ontmoeten), zijn in de Wmo 2015 niet meer opgenomen. In plaats daarvan is een zorgvuldige, tweezijdige procedure opgenomen en wordt gesproken over: het bieden van maatwerkvoorzieningen ter ondersteuning van zelfredzaamheid en participatie, beschermd wonen en opvang. De Wmo 2015 legt deze toegangsprocedure in hoofdlijnen vast. Omdat wij als gemeente veel waarde hechten aan de zorgvuldige toegangsprocedure is ervoor gekozen om de belangrijke artikelen hierover die in de Wmo zijn opgenomen, in de verordening over te nemen. In de nadere regels wordt de toegangsprocedure verder uitgewerkt.

	Het doel van een zorgvuldige uitvoering van de procedure is dat het tot een juist eindoordeel van de gemeente leidt. Dit leidt ertoe dat de cliënt ondersteuning krijgt, waar ondersteuning nodig is. De ondersteuning die de gemeente biedt, bestaat uit: 1. eigen kracht van de burger, die is staat is om regie over zijn eigen situatie te voeren; 2. algemene voorzieningen; 3. maatwerkvoorzieningen - bij een maatwerkvoorziening kan het gaan om ondersteuning in natura of om ondersteuning in de vorm van een persoonsgebonden budget. In de nadere regels wordt verder uitgelegd wat onder algemene en maatwerkvoorzieningen valt.
Wordt	Inleiding Wmo Verordening Deze verordening geeft uitvoering aan de Wmo 2015, die de gemeente de opdracht geeft om zorg te dragen voor de maatschappelijke ondersteuning en voor de kwaliteit en continuïteit van de voorzieningen. Het belangrijkste uitgangspunt is dat er steeds een zorgvuldige toegangsprocedure doorlopen moet worden om: • de hulpvraag van de cliënt, zijn behoeften, situatie en de gewenste resultaten helder te krijgen; • de beperkingen in de zelfredzaamheid en participatie van de cliënt te inventariseren; • te achterhalen welk oplossingen de cliënt zelf kan inzetten om zijn zelfredzaamheid en participatie te verbeteren, zoals eigen kracht, gebruikelijke hulp, mantelzorg, hulp van het sociaal netwerk, het verrichten van maatschappelijk nuttige activiteiten, een beroep op andere wetten en algemeen gebruikelijke voorzieningen. • te bepalen of zo nodig met gebruikmaking van een algemene voorziening kan worden volstaan of dat een maatwerkvoorziening nodig is en welke voorziening dan (goedkoopst) compenserend is voor de beperkingen van de cliënt. De Wmo 2015 en deze verordening leggen deze zorgvuldige toegangsprocedure in hoofdlijnen vast.
Waarom	De 'oude' inleiding dateert van de eerste Verordening. Ze is ook niet overal even scherp. Zo is "de eigen kracht van de burger" geen vorm van ondersteuning die door de gemeente aangeboden wordt. Verder is besloten de Toelichting te verwerken in de tekst van de Wmo Verordening. Door deze presentatie wordt voorkomen dat op twee plekken iets staat over hetzelfde onderwerp.